

Úradný vestník

Európskej únie

L 149

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 48

11. júna 2005

Obsah

I Akty, ktorých uverejnenie je povinné

- ★ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 854/2005/ES z 11. mája 2005 zakladajúce viacročný program Spoločenstva na podporu bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií ⁽¹⁾ 1
- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽¹⁾ 14
- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) ⁽¹⁾ 22

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP.

I

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 854/2005/ES**z 11. mája 2005****zakladajúce viacročný program Spoločenstva na podporu bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 153 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Počet internetových pripojení a používanie nových technológií, ako sú napríklad mobilné telefóny, v Spoločenstve stále významne rastie. Pritom naďalej existuje nebezpečenstvo, najmä pre deti, a zneužívanie uvedených technológií a objavujú sa nové nebezpečenstvá a zneužitia. S cieľom podporiť využívanie príležitostí, ktoré ponúka internet a nové online technológie, sú potrebné aj opatrenia na podporu ich bezpečnejšieho používania a ochranu konečného užívateľa pred nevyžiadaným obsahom.

(2) Akčný plán eEurope 2005, ktorý rozvíja lisabonskú stratégiu, má za cieľ stimulovať bezpečné služby, aplikácie a obsah, založené na široko dostupnej širokopásmovej infraštruktúre. K jeho cieľom patrí bezpečná informačná

infraštruktúra, vývoj, analýza a rozširovanie najlepších postupov, referenčného porovnávania a mechanizmus koordinácie elektronických politík.

(3) Legislatívny rámec vytvorený na úrovni Spoločenstva na riešenie problémov týkajúcich sa digitálneho obsahu v informačnej spoločnosti teraz zahŕňa pravidlá týkajúce sa online služieb, najmä nevyžiadaných reklamných e-mailov v smernici o súde a elektronických komunikáciách ⁽³⁾, dôležitých aspektov zodpovednosti poskytovateľov sprostredkovateľských služieb v smernici o elektronickom obchode ⁽⁴⁾, odporúčania pre členské štáty, hospodárske odvetvie a dotknuté strany a Komisiu, spolu s indikatívnymi usmerneniami o ochrane neplnoletých osôb v odporúčaní 98/560/ES ⁽⁵⁾.

(4) Jednotaj bude existovať potreba konať v oblasti obsahu s možným škodlivým účinkom na deti alebo obsahu nevyžiadaného konečným užívateľom a v oblasti nezákonného obsahu, najmä detskej pornografie a rasistického materiálu.

(5) Dosiahnuť medzinárodnú dohodu o právne záväzných základných pravidlách je žiaduce, ale nebude sa dať ľahko splniť. I v prípade, že sa takáto dohoda dosiahne, sama osebe nebude stačiť na zabezpečenie vykonávania pravidiel alebo na zabezpečenie ochrany tých, ktorí sú vystavení riziku.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracúvania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Odporúčanie Rady 98/560/ES z 24. septembra 1998 o rozvoji konkurencieschopnosti európskeho priemyslu audiovizuálnych a informačných služieb prostredníctvom podpory vnútroštátnych rámcov zameraných na dosiahnutie porovnateľnej a efektívnej úrovne ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti (Ú. v. ES L 270, 7.10.1998, s. 48).

⁽¹⁾ Stanovisko zo 16. decembra 2004 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 2. decembra 2004 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 12. apríla 2005.

- (6) Akčný plán Bezpečnejší internet (1999 – 2004), prijatý rozhodnutím č. 276/1999/ES ⁽¹⁾, zabezpečil financovanie Spoločenstvom, ktoré úspešne podnietilo rôzne iniciatívy a poskytlo európsku pridanú hodnotu. Ďalšie financovanie pomôže novým iniciatívam budovať na už vykonanej práci.
- (7) Naďalej sú potrebné praktické opatrenia na podporu oznamovania existencie nezákonného obsahu subjektom, ktoré majú právomoc vec riešiť, na podporu hodnotenia výkonnosti filtračných technológií a referenčného porovnávania takýchto technológií, rozširovania najlepších postupov pre kódexy správania, ktoré obsahujú všeobecne dohodnuté pravidlá správania, a na informovanie a vzdelávanie rodičov a detí o najlepšom spôsobe využívania potenciálu nových online technológií bezpečným spôsobom.
- (8) Na úrovni členských štátov je nevyhnutná činnosť zahŕňajúca široké spektrum účastníkov zo štátnej, regionálnej a miestnej správy, prevádzkovateľov sietí, rodičov, učiteľov a vedenia škôl. Spoločenstvo môže podnecovať najlepšie postupy v členských štátoch vykonávaním orientačnej funkcie tak v Európskej únii, ako aj medzinárodne, a poskytovaním podpory na referenčné porovnanie, budovanie sietí a aplikovaný výskum na európskej úrovni.
- (9) Nevyhnutná je aj medzinárodná spolupráca a možno ju podporiť, koordinovať, prenášať a uskutočňovať prostredníctvom sieťových štruktúr Spoločenstva.
- (10) Opatrenia, ktoré je Komisia oprávnená prijať v rámci vykonávacích právomocí, ktoré na ňu boli prenesené týmto rozhodnutím, sú v podstate riadiace opatrenia na vykonávanie programu s podstatnými dôsledkami na rozpočet v zmysle článku 2 písm. a) rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy na výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾. Tieto opatrenia by sa preto mali prijať v súlade s riadiacim postupom ustanoveným v článku 4 uvedeného rozhodnutia.
- (11) Komisia by mala zabezpečiť doplnkovosť a spolupôsobenie s príbuznými iniciatívami a programami Spoločenstva okrem iného tým, že zohľadní prácu, ktorú vykonávajú iné orgány.
- (12) Toto rozhodnutie upravuje na celé obdobie trvania tohto programu finančný rámec, ktorý tvorí v zmysle bodu 33 Medziinštitucionálnej dohody zo 6. mája 1999 medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne a zlepšení rozpočtového postupu ⁽³⁾ hlavný odkaz pre rozpočtový orgán počas každoročného rozpočtového postupu.
- (13) Keďže ciele tohto rozhodnutia, a to podpora bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií a boj proti nezákonnému obsahu a obsahu nevyžiadanému konečným užívateľom, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov vzhľadom na prechodný charakter týchto otázok, ale z dôvodov európskeho rozsahu a dôsledkov činností ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto rozhodnutie rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (14) Toto rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie, najmä v jej článkoch 7 a 8,

ROZHODLI TAKTO:

Článok 1

Cieľ programu

1. Toto rozhodnutie zakladá program Spoločenstva na obdobie rokov 2005 – 2008 na podporu bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií najmä deťmi a na boj proti nezákonnému obsahu a obsahu nevyžiadanému konečným užívateľom.

Program sa nazýva „Bezpečnejší internet plus“ (ďalej len „program“).

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 276/1999/ES z 25. januára 1999 o prijatí viacročného akčného plánu Spoločenstva na podporu bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií prostredníctvom boja proti nezákonnému a škodlivému obsahu najmä v oblasti ochrany detí a neplnoletých osôb (Ú. v. ES L 33, 6.2.1999, s. 1). Rozhodnutie naposledy zmenené a doplnené rozhodnutím č. 787/2004/ES (Ú. v. EÚ L 138, 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 172, 18.6.1999, s. 1. Dohoda zmenená a doplnená rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady 2003/429/ES (Ú. v. EÚ L 147, 14.6.2003, s. 25).

2. Na dosiahnutie cieľov programu uvedeného v článku 1 sa riešia tieto činnosti:

- a) boj proti nezákonnému obsahu;
- b) zaobchádzanie s nevyžiadaným a škodlivým obsahom;
- c) podpora bezpečnejšieho prostredia;
- d) zvyšovanie povedomia.

Postupy, ktoré sa majú vykonať v rámci týchto činností, sú uvedené v prílohe I.

Program sa vykonáva v súlade s prílohou III.

Článok 2

Účasť

1. Účasť na programe je otvorená právnickým osobám usadeným v členských štátoch.

Účasť je otvorená aj právnickým osobám usadeným v kandidátskych krajinách v súlade s platnými dvojstrannými dohodami alebo s dohodami, ktoré sa majú s týmito krajinami uzavrieť.

2. Účasť na programe môže byť otvorená právnickým osobám usadeným v štátoch EZVO, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o EHP, v súlade s ustanoveniami protokolu 31 k tejto dohode.

3. Účasť na programe môže byť otvorená, bez finančnej podpory Spoločenstva v rámci programu, právnickým osobám usadeným v tretích krajinách a medzinárodným organizáciám, ak takáto účasť účinne prispieva k vykonávaniu programu. Rozhodnutie umožniť takúto účasť sa prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 4 ods. 2.

Článok 3

Právomoci Komisie

- 1. Komisia je zodpovedná za vykonávanie programu.
- 2. Na základe tohto rozhodnutia Komisia vypracuje pracovný program.

3. Pri vykonávaní programu Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi zabezpečuje celkovú zhodu a doplnkovosť s inými príslušnými politikami Spoločenstva, programami a činnosťami, najmä s programami Spoločenstva na výskum a technologický rozvoj a programami Daphne II ⁽¹⁾, Modinis ⁽²⁾ a eContentplus ⁽³⁾.

4. Komisia koná v súlade s postupom uvedeným v článku 4 ods. 2 na tieto účely:

- a) prijatie a úpravy pracovného programu;
- b) rozpis rozpočtových výdavkov;
- c) stanovenie kritérií a obsahu výziev na predkladanie návrhov v súlade s cieľmi ustanovenými v článku 1;
- d) vyhodnotenie projektov navrhnutých na základe výziev na predkladanie návrhov na financovanie Spoločenstvom, kde sa odhadovaná čiastka príspevku Spoločenstva rovná 500 000 EUR alebo ju presahuje;
- e) akékoľvek odchýlky od pravidiel stanovených v prílohe III;
- f) vykonávanie opatrení na vyhodnotenie programu.

5. Komisia informuje výbor uvedený v článku 4 o pokroku pri vykonávaní programu.

Článok 4

Výbor

- 1. Komisii pomáha výbor.
- 2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 803/2004/ES z 21. apríla 2004, ktorým sa prijíma program opatrení Spoločenstva (2004 až 2008) na prevenciu a boj proti násiliu páchanému na deťoch, mládeži a ženách a na ochranu obetí a rizikových skupín (program Daphne II) (Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 2256/2003/ES zo 17. novembra 2003, ktorým sa prijíma viacročný program (2003 – 2005) na monitorovanie akčného plánu eEurope 2005, rozširovanie správnej praxe a zlepšenie bezpečnosti siete a informácií (MODINIS) (Ú. v. EÚ L 336, 23.12.2003, s. 1). Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím č. 787/2004/ES.

⁽³⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 456/2005/ES z 9. marca 2005, ktorým sa zriaďuje viacročný program Spoločenstva na zlepšenie dostupnosti, použiteľnosti a využiteľnosti digitálneho obsahu v Európe (Ú. v. EÚ L 79, 24.3.2005, s. 1).

Lehota stanovená v článku 4 ods. 3 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 5

Monitorovanie a vyhodnotenie

1. S cieľom zabezpečiť efektívne využitie pomoci Spoločenstva Komisia zabezpečí, aby sa činnosti podľa tohto rozhodnutia predbežne posúdili, preskúmali a následne vyhodnotili.

2. Komisia monitoruje vykonávanie projektov patriacich do programu. Komisia vyhodnocuje spôsob, akým sa projekty uskutočňujú, a dosah ich vykonávania s cieľom zhodnotiť, či sa dosiahli pôvodné ciele.

3. Komisia predkladá správu o vykonávaní činností uvedených v článku 1 ods. 2 Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov najneskôr do polovice roku 2006. V tomto kontexte Komisia predkladá správu o súlade čiastky na roky 2007 – 2008 s finančným výhľadom. Komisia, ak je to uplatniteľné, vykonáva potrebné kroky v rámci rozpočtových postupov na roky 2007 – 2008 s cieľom zabezpečiť súlad ročných rozpočtových prostriedkov s finančným výhľadom.

Na konci programu Komisia predkladá záverečnú hodnotiacu správu.

4. Komisia postupuje výsledky svojho kvantitatívneho a kvalitatívneho vyhodnotenia Európskemu parlamentu a Rade spolu s príslušnými návrhmi na zmenu a doplnenie tohto rozhodnutia. Výsledky sa postúpia pred predložením návrhu všeobecného rozpočtu Európskej únie na roky 2007 a 2009.

Článok 6

Finančné ustanovenia

1. Finančný rámec na vykonávanie činností Spoločenstva podľa tohto rozhodnutia na obdobie od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008 sa týmto stanovuje na 45 miliónov EUR, z čoho je 20 050 000 EUR vyhradených na obdobie do 31. decembra 2006.

Na obdobie po 31. decembri 2006 sa čiastka považuje za potvrdenú, ak je pre túto etapu v súlade s platným finančným výhľadom na obdobie začínajúce sa rokom 2007.

Ročné rozpočtové prostriedky na obdobie rokov 2005 – 2008 povoľuje rozpočtový orgán v medziach finančného výhľadu.

2. Informatívny rozpis výdavkov je uvedený v prílohe II.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Štrasburgu 11. mája 2005

Za Európsky parlament
predseda

J. P. BORRELL FONTELLES

Za Radu
predseda

N. SCHMIT

PRÍLOHA I

ČINNOSTI

1. ČINNOSŤ 1: BOJ PROTI NEZÁKONNÉMU OBSAHU

Horúce linky umožňujú verejnosti hlásiť nezákonný obsah. Tieto hlásenia sa ďalej zasielajú orgánu, ktorý je oprávnený konať [poskytovateľovi internetových služieb (PIS), polícii alebo príslušnej horúcej linke]. Občianske horúce linky dopĺňajú policajné horúce linky tam, kde takéto linky existujú. Majú inú úlohu než orgány činné v trestnom konaní, keďže nevyšetrujú trestné činy, nezatýkajú ani nestihajú páchateľov. Môžu vytvárať odborné strediská, ktoré poskytujú usmernenie pre PIS s ohľadom na to, aký obsah môže byť nezákonný.

Existujúca sieť horúcich liniek je jedinečná štruktúra, ktorá by nebola vytvorená bez finančných prostriedkov Spoločenstva. Ako bolo poukázané vo vyhodnotení Akčného plánu pre bezpečnejší internet za rok 2002, sieť bola veľmi úspešná pri rozširovaní členstva a má medzinárodný dosah. Na účel dosiahnutia plného potenciálu horúcich liniek je potrebné zaistiť celoeurópske pokrytie a spoluprácu a zvýšiť ich účinnosť prostredníctvom výmeny informácií, najlepších postupov a skúseností. Finančné prostriedky Spoločenstva by sa mali takisto použiť na zvyšovanie povedomia verejnosti o horúcich linkách, a tým zvyšovanie ich účinnosti.

Financovanie sa poskytne na horúce linky vybrané po výzve na predloženie návrhov, ktoré budú slúžiť ako uzly siete a spolupracovať s ostatnými uzlami v Európskej sieti horúcich liniek.

V prípade potreby by sa mohli podporiť telefonické linky pomoci, kde by mohli deti poukazovať na nezákonný a škodlivý obsah na internete.

Na účel vyhodnotenia účinnosti horúcich liniek by sa malo zobrať do úvahy niekoľko ukazovateľov. Mali by sa zhromaždiť kvalitatívne a kvantitatívne údaje o vytvorení a fungovaní horúcich liniek, počte vnútroštátnych uzlov, geografickom pokrytí v členských štátoch, počte získaných hlásení, počte a odbornej úrovni zamestnancov horúcich liniek, hláseniach postúpených na účel prijatia opatrení orgánom verejnej správy a PIS a v možnom rozsahu aj o následne prijatých opatreniach, najmä o počte a typoch internetových stránok zrušených poskytovateľmi internetových služieb v dôsledku informácií poskytnutých horúcimi linkami. Ak je to možné, tieto údaje by mali byť zverejnené a postúpené príslušným orgánom.

S cieľom zabezpečiť účinnosť programu sa horúce linky vyžadujú vo všetkých členských štátoch a kandidátskych krajinách, kde v súčasnosti žiadne takéto linky neexistujú. Tieto nové horúce linky sa musia rýchlo a účinne začleniť do existujúcej Európskej siete horúcich liniek. Na účel urýchlenia procesu vytvárania horúcich liniek sa musia poskytnúť stimuly. Mali by sa podporovať prepojenia medzi touto sieťou a horúcimi linkami v tretích krajinách (najmä v iných európskych krajinách, ktoré nezákonný obsah uchovávali a vytvárali), aby sa umožnil vývoj spoločných prístupov a prenos know-how a najlepších postupov. Kde je to vhodné a potrebné a v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi musia sa naďalej zlepšovať mechanizmy spolupráce medzi občianskymi horúcimi linkami a orgánmi činnými v trestnom konaní vrátane napríklad vytvorenia kódexov správania pre takéto horúce linky. Vo vhodných prípadoch sa môže vyskytnúť potreba právneho a technického školenia personálu horúcich liniek. Aktívna účasť horúcich liniek pri vytváraní siete a cezhraničných aktivít bude povinná.

Horúce linky by mali byť napojené na iniciatívy členských štátov, podporované na vnútroštátnej úrovni a mali by byť finančne schopné si zabezpečiť pokračovanie prevádzky i po ukončení súčasného programu. Spolufinancovanie je určené pre občianske horúce linky, a preto sa nebude poskytovať horúcim linkám prevádzkovaným políciou. Horúce linky objasnia užívateľom rozdiel medzi ich činnosťou a činnosťou orgánov verejnej správy a budú ich informovať o existencii alternatívnych spôsobov oznamovania nezákonného obsahu.

S cieľom dosiahnuť maximálny vplyv a efektívnosť v rámci dostupných finančných prostriedkov musí sieť horúcich liniek fungovať čo najúčinnšie. To možno najlepšie dosiahnuť priradením koordinačného uzla k sieti, čím sa umožní dohoda medzi horúcimi linkami, aby sa vytvorili usmernenia na európskej úrovni, pracovné metódy a postupy, ktoré rešpektujú obmedzenia vnútroštátneho práva uplatňovaného na jednotlivé horúce linky.

Koordinačný uzol bude:

- podporovať sieť ako celok tak, že sa zabezpečí jej viditeľnosť na európskej úrovni a zvýši sa povedomie verejnosti v rámci celej Európskej únie, a to zabezpečením napr. jednotnej identity a vstupného bodu, ktorý poskytne priamy prístup k príslušnému národnému kontaktu,

- nadväzovať kontakt s príslušnými orgánmi s cieľom dokončiť pokrytie siete v členských štátoch a kandidátskych krajinách,
- zlepšovať prevádzkovú účinnosť siete,
- vypracovať usmernenia o najlepších postupoch pre horúce linky a prispôbovať ich novým technológiám,
- organizovať pravidelné výmeny informácií a skúseností medzi horúcimi linkami,
- poskytovať tím odborníkov na poradenstvo a výcvikový proces pre začínajúce horúce linky najmä v kandidátskych krajinách,
- zabezpečovať spojenie s horúcimi linkami v tretích krajinách,
- udržiavať úzke pracovné vzťahy s uzlom na koordináciu zvyšovania povedomia (pozri bod 4 nižšie) tak, aby sa zabezpečila súdržnosť a účinnosť celkových operácií programu a zvýšilo sa povedomie verejnosti o horúcich linkách,
- zúčastňovať sa na Fóre pre bezpečnejší internet a iných významných podujatiach a koordinovať tak vstupy/spätné väzby od horúcich liniek.

Koordináčny uzol bude monitorovať účinnosť horúcich liniek a zhromažďovať presné a zmysluplné štatistické údaje o ich prevádzke (počet a druh prijatých hlásení, prijaté opatrenia a výsledky atď.). Tieto štatistiky by mali byť porovnateľné v rámci členských štátov.

Sieť horúcich liniek by mala zaistiť pokrytie a výmenu hlásení o hlavných typoch nezákonného obsahu – presahujúc oblasť detskej pornografie. Pre iné oblasti, ako je napr. rasistický obsah, môžu byť potrebné iné mechanizmy a expertízy, čo by mohlo zahŕňať iné typy uzlov zaoberajúcich sa rôznymi otázkami. Keďže finančné a administratívne zdroje programu sú obmedzené, nie všetky takéto uzly by nevyhnutne získali finančné prostriedky, ktoré možno musia byť sústredené na posilnenú úlohu koordinačného uzla v uvedených oblastiach.

2. ČINNOSŤ 2: ZAOBCHÁDZANIE S NEVYŽIADANÝM A ŠKODLIVÝM OBSAHOM

Popri činnosti zameranej na boj proti nezákonnému obsahu priamo pri jeho zdroji môžu užívatelia, v prípade neplnoletých osôb ako užívatelov zodpovedné osoby, potrebovať technické nástroje. Prístup k týmto nástrojom môže byť podporovaný s cieľom umožniť užívateľom rozhodnúť o spôsobe zaobchádzania s nevyžiadaným a škodlivým obsahom (splnomocnenie užívateľa).

Malo by sa poskytnúť ďalšie financovanie na zvýšenie dostupných informácií o výkonnosti a účinnosti filtračného softvéru a služieb tak, aby umožnili užívateľom informovaný výber. Organizácie užívateľov a vedecké výskumné inštitúty môžu byť v tomto úsilí cennými partnermi.

Systémy hodnotenia a značky kvality v kombinácii s filtračnými technológiami môžu pomôcť umožniť užívateľom výber obsahu, ktorý si želajú prijímať, a poskytnúť rodičom a pedagógom v Európe informácie potrebné na rozhodovanie v súlade s ich kultúrnymi a jazykovými hodnotami. Vzhľadom na výsledky predchádzajúcich projektov by sa finančné prostriedky mohli poskytnúť na projekty, ktoré majú za cieľ prispôbiť systémy hodnotenia a značky kvality tak, aby zohľadňovali prepojenie telekomunikácií, audiovizuálnych médií a informačných technológií a samoregulačné iniciatívy na podporu spoľahlivosti samooznačovania a služieb na stanovenie presnosti samohodnotiacich značiek. Ďalšia práca bude možno potrebná aj na povzbudenie prijímania systémov hodnotenia a značiek kvality poskytovateľmi obsahu.

Bolo by žiaduce pokúsiť sa pri vývoji nových technológií zobrať do úvahy bezpečné používanie detmi namiesto toho, aby sa pokúšali riešiť následky nových technológií až po ich vytvorení. Bezpečnosť konečného užívateľa je kritérium, ktoré sa má zohľadňovať spolu s technickými a obchodnými faktormi. Jedným zo spôsobov, ako to uskutočniť, je podporovať výmenu názorov medzi špecialistami na starostlivosť o deti a technickými odborníkmi. Do úvahy by sa však mal zobrať fakt, že nie každý produkt vyvinutý na šírenie online je určený na používanie deťmi.

Program preto poskytne finančné prostriedky na technologické opatrenia, ktoré spĺňajú potreby užívateľov a ktoré im umožňujú obmedzovať množstvo nevyžiadaného a škodlivého obsahu a zaobchádzať s nevyžiadanými správami, ktoré prijímajú, vrátane:

- hodnotenia účinnosti dostupnej filtračnej technológie a poskytovania týchto informácií verejnosti jasným a jednoduchým spôsobom, ktorý uľahčuje porovnávanie,
- uľahčenia a koordinácie výmeny informácií a najlepších postupov na účinné spôsoby zaobchádzania s nevyžiadaným a škodlivým obsahom,
- zvýšenia prijímania hodnotenia obsahu a značiek kvality stránok poskytovateľmi obsahu a prispôbenia hodnotenia obsahu a značiek, aby zohľadnili dostupnosť rovnakého obsahu prostredníctvom rozličných doručovacích mechanizmov (konvergencia),
- v prípade potreby prispievania k dostupnosti filtračnej technológie najmä v jazykoch, ktoré nie sú na trhu zodpovedajúco pokryté. Vo vhodných prípadoch by používané technológie mali zabezpečovať právo na súkromie v súlade so smernicami 95/46/ES ⁽¹⁾ a 2002/58/ES.

Bude sa podporovať používanie technologických opatrení na zvýšenie ochrany súkromia. Postupy v rámci tejto činnosti budú plne zohľadňovať ustanovenia budúceho rámcového rozhodnutia Rady 2005/222/SVV z 24. februára 2005 o útokoch na informačné systémy ⁽²⁾.

Vykonávanie tejto činnosti bude úzko koordinované s činnosťami na podporu bezpečnejšieho prostredia (samoregulačná činnosť) a zvyšovanie povedomia (informovanie verejnosti o tom, ako sa vyrovnáť s nevyžiadaným a škodlivým obsahom).

3. ČINNOSŤ 3: PODPORA BEZPEČNEJŠIEHO PROSTREDIA

Plne funkčný systém samoregulácie je nevyhnutným prvkom pri obmedzovaní toku nevyžiadaného, škodlivého a nezákonného obsahu. Samoregulácia zahŕňa množstvo zložiek: konzultácie s dotknutými stranami a ich vhodné zastúpenie; kódexy správania; vnútroštátne orgány uľahčujúce spoluprácu na úrovni Spoločenstva a vnútroštátne vyhodnotenie samoregulačných rámcov ⁽³⁾. Existuje neustála potreba činnosti Spoločenstva v tejto oblasti na podporu európskeho internetového hospodárskeho odvetvia a hospodárskeho odvetvia nových online technológií na vykonávanie kódexov správania.

Fórum pre bezpečnejší internet, vytvorené na základe Akčného plánu pre bezpečnejší internet v roku 2004, má byť diskusným fórom zahŕňajúcim zástupcov hospodárskeho odvetvia, orgánov činných v trestnom konaní, tvorcov politík, organizácií užívateľov (napr. organizácií rodičov a učiteľov, skupín ochraňujúcich záujmy a práva detí, orgánov na ochranu spotrebiteľa a organizácií na ochranu občianskych a digitálnych práv). Poskytne platformu na výmenu skúseností medzi vnútroštátnymi spoluregulačnými alebo samoregulačnými orgánmi a príležitosť diskutovať o spôsoboch, akými môže hospodárske odvetvie prispieť k boju proti nezákonnému obsahu.

Fórum pre bezpečnejší internet bude hlavným priestorom pre diskusiu na odbornej úrovni a platformou na dosahovanie konsenzu, uvádzanie záverov, odporúčaní, usmernení atď. pre príslušné vnútroštátne a európske kanály.

Fórum pre bezpečnejší internet bude pokrývať všetky činnosti, umožní diskusiu a bude podnecovať činnosti príslušné pre nezákonný, nevyžiadaný a škodlivý obsah. Bude pozostávať z plenárnych zasadán, a ak to bude potrebné pre špecifické problémy, z pracovných skupín s jasnými cieľmi a termínmi, bude miestom stretávania aktérov zo všetkých oblastí vrátane vládnych agentúr a programov, normalizačných orgánov, hospodárskeho odvetvia, iných služieb v rámci Komisie a užívateľských organizácií (napr. organizácií rodičov a učiteľov, skupín ochraňujúcich záujmy a práva detí, orgánov na ochranu spotrebiteľa a organizácií na ochranu občianskych a digitálnych práv). Fórum poskytne príležitosť osobám činným na vnútroštátnej a európskej úrovni, najmä tým, ktoré sú zapojené do programov a iniciatív členských štátov, vymieňať si názory, informácie a skúsenosti. Fórum pre bezpečnejší internet si bude v prípade potreby vymieňať informácie a spolupracovať s príslušnými organizáciami činnými v súvisiacich oblastiach, ako je sieťová a informačná bezpečnosť.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31). Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽³⁾ Pozri indikatívne usmernenia na vykonávanie samoregulačného rámca na ochranu neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti v online audiovizuálnych a informačných službách na vnútroštátnej úrovni v odporúčaní 98/560/ES.

Fórum pre bezpečnejší internet bude mať špecifické ciele:

1. podnecovať budovanie siete vhodných štruktúr v členských štátoch a vytvárať prepojenia medzi samoregulačnými orgánmi mimo Európy;
2. podnecovať konsenzus a samoreguláciu v otázkach, ako je hodnotenie kvality internetových stránok, hodnotenie obsahu medzi médiami a techniky hodnotenia a filtrovania, a rozširovať ich na nové obsahové formy, ako sú napríklad online hry a nové formy prístupu ako napríklad mobilné telefóny;
3. podporovať poskytovateľov služieb, aby vypracovali kódexy správania, napríklad v oblastiach vykonávania postupov oznámenia a odstránenia obsahov transparentným a zodpovedným spôsobom, informovania užívateľov o bezpečnom používaní internetu a o existencii horúcich liniek na hlásenie nezákonného obsahu;
4. podporovať výskum v oblasti účinnosti projektov hodnotenia a filtračných technológií. Organizácie užívateľov a vedecké výskumné inštitúty môžu byť v tomto úsilí cennými partnermi.

Na to budú slúžiť výsledky a nálezy z prebiehajúcich a ukončených projektov spolufinancovaných programom. Poskytnutie otvorenej platformy pomôže zvýšiť úroveň povedomia a pritiahne účasť kandidátskych štátov a ďalších tretích krajín, poskytujúc medzinárodný priestor na riešenie globálneho problému. Fórum preto zaistí, aby si kľúčové združenia, ako sú organizácie užívateľov (napr. organizácie rodičov a učiteľov, skupiny ochraňujúce záujmy a práva detí, orgány na ochranu spotrebiteľa, organizácie na ochranu občianskych a digitálnych práv), hospodárske odvetvia a orgány verejnej správy, boli vedomé iniciatív bezpečnejšieho používania v rámci Spoločenstva i medzinárodne, aby sa s nimi konzultovalo a aby k nim prispievali.

Na Fóre pre bezpečnejší internet sa budú môcť zúčastňovať zainteresované strany z krajín mimo Spoločenstva a z kandidátskych krajín. Medzinárodnú spoluprácu rozšíri okruh stôl napojený na fórum, ktorý zabezpečí pravidelný dialóg o najlepších postupoch, kódexoch správania, samoregulácii a hodnotení kvality. Komisia zabezpečí, aby sa plne využilo spolupôsobenie s príbuznými fórami a podobnými iniciatívami.

Môže sa organizovať výberové konanie na vytvorenie sekretariátu vrátane odborníkov v danej oblasti na podporu Fóra pre bezpečnejší internet, na navrhovanie tém na štúdie, na prípravu pracovných dokumentov, na riadenie diskusií a zaznamenávanie záverov.

Ďalší typ aktivity priťahujúci finančnú podporu na úrovni Spoločenstva by mohol napríklad zahŕňať samoregulačné projekty na navrhovanie cezhraničných kódexov správania. Môže sa poskytovať poradenstvo a pomoc na zabezpečenie spolupráce na úrovni Spoločenstva prostredníctvom budovania siete príslušných orgánov v členských štátoch a kandidátskych krajinách a prostredníctvom systematického preskúmania a hlásenia príslušných právnych a regulačných otázok, aby sa napomohlo vytvorenie metód hodnotenia a certifikácie samoregulácie, poskytla praktická pomoc krajinám, ktoré chcú zriaďť samoregulačné orgány a rozšíriť napojenie na samoregulačné orgány mimo Európy.

4. ČINNOSŤ 4: ZVYŠOVANIE POVEDOMIA

Činnosti na zvyšovanie povedomia by sa mali zaoberať rozsiahlou škálou kategórií nezákonného, nevyžiadaného a škodlivého obsahu (vrátane napr. obsahu považovaného za nevhodný pre deti, rasistického a xenofóbneho obsahu), a ak je to vhodné, zohľadniť súvisiace otázky ochrany spotrebiteľa, ochrany údajov a sieťovú a informačnú bezpečnosť (vírusy, nevyžiadané správy). Mali by sa zaoberať obsahom, ktorý sa šíri prostredníctvom celosvetovej siete („World Wide Web“), ako aj novými formami interaktívnych informácií a komunikácie, ktoré prináša rýchle rozširovanie internetu a mobilných telefónov (napr. služby „peer-to-peer“, širokopásmové video, systémy okamžitých správ, diskusné miestnosti atď.).

Komisia bude naďalej prijímať kroky na podporu nákladovo efektívnych opatrení na distribúciu informácií veľkému počtu užívateľov najmä využitím multifikačných organizácií a kanálov elektronického rozširovania informácií, aby sa zasiahli zamýšľané cieľové skupiny. Komisia by mohla zväziť najmä využívanie masmédií a rozširovanie informačných materiálov do škôl a internetových kaviarní.

Program bude poskytovať podporu príslušným orgánom, ktoré budú vybrané na základe verejnej výzvy na predkladanie návrhov, aby slúžili ako uzly na zvyšovanie povedomia v každom členskom štáte a v každej kandidátskej krajine, a ktoré budú vykonávať činnosti a programy na zvyšovanie povedomia v úzkej spolupráci so všetkými príslušnými aktérmi na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni. Európsku pridanú hodnotu poskytne koordinačný uzol, ktorý bude úzko spojený s ostatnými uzlami, aby sa zabezpečilo, že dochádza k výmene najlepších postupov.

Orgány, ktoré sa budú usilovať o získanie pozície uzla na zvyšovanie povedomia, budú musieť preukázať, že majú silnú podporu vnútroštátnych orgánov. Mali by mať jasný mandát na vzdelávanie verejnosti v bezpečnejšom používaní internetu a nových online technológií alebo v mediálnej a počítačovej gramotnosti a musia mať potrebné finančné zdroje na vykonávanie tohto mandátu.

Od uzlov na zvyšovanie povedomia sa bude očakávať:

- vytvorenie súdržnej, účinnej a cielenej kampane na zvyšovanie povedomia, pri ktorej využijú najvhodnejšie médiá a zohľadnia najlepšie postupy a skúsenosti z iných krajín,
- vytvorenie a udržiavanie partnerstva (formálneho alebo neformálneho) s kľúčovými aktérmi (vládne agentúry, tlačové a mediálne skupiny, združenia PIS, organizácie užívateľov, subjekty zainteresované na vzdelávaní) a činnosťami vo svojej krajine, ktoré sa týkajú bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií,
- podpora dialógu a výmeny informácií najmä medzi zainteresovanými subjektmi z oblasti vzdelávania a technológií,
- ak je to vhodné, spolupráca v oblastiach týkajúcich sa tohto programu, ako sú napr. širšie oblasti mediálnej a počítačovej gramotnosti alebo ochrany spotrebiteľa,
- informovanie užívateľov o európskom filtračnom softvéri a službách, o horúcich linkách a samoregulačných systémoch,
- aktívna spolupráca s ostatnými uzlami európskej siete prostredníctvom výmeny informácií o najlepších postupoch, účasti na stretnutiach a vytváraní a vykonávaní európskeho prístupu prispôbeného v potrebnej miere národným jazykovým a kultúrnym preferenciám,
- poskytovanie tímu odborníkov a technickej pomoci pre začínajúce uzly na zvyšovanie povedomia (nové uzly by mohli byť „adoptované“ skúsenejšími uzlami).

S cieľom zabezpečiť maximálnu spoluprácu a efektivitu bude sa koordinačný uzol financovať tak, aby poskytoval logistickú a infraštruktúrnú podporu pre uzly v každom členskom štáte a zabezpečil tak viditeľnosť na európskej úrovni, dobrú komunikáciu a výmenu skúseností, aby sa získané poučenia mohli uplatňovať priebežne (napríklad prispôbením materiálov na zvyšovanie povedomia verejnosti).

Koordinačný uzol by mal:

- poskytovať efektívnu komunikáciu a zabezpečovať, aby dochádzalo k výmene informácií a najlepších postupov v rámci siete,
- poskytovať školenia o bezpečnejšom používaní internetu a nových online technológií pre pracovníkov uzlov na zvyšovanie povedomia (školenia pre školiteľov),
- poskytovať technickú pomoc kandidátskym krajinám, ktoré chcú začať s vykonávaním činností na zvyšovanie povedomia,
- koordinovať poskytovanie odbornej a technickej pomoci uzlami na zvyšovanie povedomia začínajúcim uzlom na zvyšovanie povedomia,
- navrhovať ukazovatele a riadiť zhromažďovanie, analýzu a výmenu štatistických informácií o činnostiach na zvyšovanie povedomia s cieľom vyhodnotiť ich vplyv,

- poskytovať infraštruktúru na jednotný, súhrnný, nadnárodný depozit (webový portál) príslušných informácií a zdrojov na zvyšovanie povedomia a výskum s lokalizovaným obsahom (alebo miestnymi podstránkami, ak je to vhodné), ktorý môže zahŕňať úryvky správ, články, mesačný spravodaj v niekoľkých jazykoch, ako aj zviditeľňovať činnosť Fóra pre bezpečnejší internet,
- rozširovať prepojenie s činnosťami na zvyšovanie povedomia mimo Európy,
- zúčastňovať sa na Fóre pre bezpečnejší internet a iných významných podujatiach a koordinovať vstupy/spätné väzby zo siete na zvyšovanie povedomia.

Uskutoční sa aj výskum na porovnateľnom základe o tom, ako ľudia, a najmä deti používajú nové online technológie. Ďalšia činnosť na úrovni Spoločenstva by napríklad mohla zahŕňať podporu špecifických internetových služieb vhodných pre deti alebo výročnú cenu za najlepšiu činnosť roka na zvyšovanie povedomia.

PRÍLOHA II

INFORMATÍVNY ROZPIS VÝDAVKOV

1.	Boj proti nezákonnému obsahu	25 – 30 %
2.	Zaobchádzanie s nevyžiadaným a škodlivým obsahom	10 – 17 %
3.	Podpora bezpečnejšieho prostredia	8 – 12 %
4.	Zvyšovanie povedomia	47 – 51 %

PRÍLOHA III

PROSTRIEDKY NA VYKONÁVANIE PROGRAMU

1. Komisia bude vykonávať program v súlade s technickým obsahom podrobne uvedeným v prílohe I.
2. Program sa bude uskutočňovať prostredníctvom nepriamej činnosti, ktorá bude obsahovať:
 - a) činnosti so spoločnými nákladmi:
 - i) pilotné projekty a činnosti najlepších postupov. *Ad hoc* projekty v oblastiach súvisiacich s programom vrátane projektov predvádzajúcich najlepšie postupy alebo zahŕňajúcich inovačné využívanie existujúcich technológií;
 - ii) siete: siete, kde sa stretávajú rozličné zainteresované subjekty, aby zabezpečili činnosti v celej Európskej únii a umožnili koordináciu aktivít a prenos poznatkov. Môžu byť spojené s činnosťami najlepších postupov;
 - iii) aplikovaný celoeurópsky výskum uskutočnený na porovnateľnom základe o tom, ako ľudia, a najmä deti používajú nové online technológie.

Finančné prostriedky Spoločenstva za bežných okolností neprekročia 50 % nákladov projektu. Orgánom vo verejnom sektore možno uhradiť výdavky do výšky 100 % dodatočných nákladov;

- b) sprievodné opatrenia:

Nasledujúce sprievodné opatrenia budú prispievať k vykonávaniu programu alebo k príprave budúcich aktivít:

- i) referenčné porovnávanie a výskumy verejnej mienky na vytvorenie spoľahlivých údajov o bezpečnejšom používaní internetu a nových online technológií za všetky členské štáty, zhromaždených pomocou porovnateľnej metodiky;
- ii) technické hodnotenie technológií, ako napr. filtrovanie určené na podporu bezpečnejšieho používania internetu a nových online technológií. Hodnotenie bude tiež zohľadňovať, či tieto technológie zvyšujú ochranu súkromia;
- iii) štúdie na podporu programu a jeho činností vrátane samoregulácie a práce Fóra pre bezpečnejší internet alebo na prípravu budúcich činností;
- iv) súťaže s cenami o najlepšie postupy;
- v) výmena informácií, konferencie, semináre, workshopy alebo iné stretnutia a riadenie skupinových činností;
- vi) rozširovanie informácií, informačné a komunikačné aktivity.

Opatrenia na komercializáciu produktov, postupov alebo služieb, marketingové aktivity a podpora predaja sú vylúčené.

3. Výber projektov so spoločnými nákladmi bude založený na výzvach na predloženie návrhov, zverejnených na internetovej stránke Komisie v súlade s platnými finančnými ustanoveniami.
 4. Žiadosti o podporu Spoločenstva by mali uvádzať, podľa vhodnosti, finančný plán s uvedením všetkých zložiek financovania projektov, vrátane finančnej podpory požadovanej od Spoločenstva, a akékoľvek iné žiadosti o podporu alebo granty z iných zdrojov.
 5. Sprievodné opatrenia sa budú vykonávať prostredníctvom verejnej súťaže v súlade s platnými finančnými ustanoveniami.
-

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/14/ES

z 11. mája 2005

ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na prvú a tretiu vetu článku 47 ods. 2, článok 55 a článok 95 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (poistenie motorového vozidla) je osobitne dôležité pre občanov Európy, či sú držiteľmi poistenia, alebo poškodenými pri nehode. Je takisto dôležité pre poisťovacie spoločnosti, keďže tvorí dôležitú časť obchodu s neživotným poistením v Spoločenstve. Poistenie motorových vozidiel taktiež vplýva na voľný pohyb osôb a vozidiel. Preto by kľúčovým cieľom činnosti Spoločenstva v oblasti finančných služieb malo byť posilnenie a konsolidácia jednotného poistného trhu v poisťovaní motorových vozidiel.

- (2) Veľmi významný pokrok už v tomto smere dosiahla smernica Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti ⁽⁴⁾, druhá smernica Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁵⁾, tretia smernica Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ⁽⁶⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel) ⁽⁷⁾.

- (3) Systém poisťovania motorových vozidiel v Spoločenstve potrebuje aktualizáciu a zlepšenie. Túto potrebu potvrdila porada s hospodárskymi odvetvami, spotrebiteľmi a združeniami poškodených.

- (4) Na účely vylúčenia možného nesprávneho výkladu ustanovení smernice 72/166/EHS a uľahčenia získania poistného krytia vozidiel s dočasnými evidenčnými číslami by sa definícia územia, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, mala vzťahovať na územie štátu, ktorého evidenčné číslo vozidla má bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné.

- (5) V súlade so smernicou 72/166/EHS sa za obvyklé sídlo vozidiel s falošnými alebo nelegálnymi evidenčnými číslami považuje územie členského štátu, ktorý vydal pôvodné číslo. Toto pravidlo často znamená, že kancelárie národných poisťovateľov sú povinné zaoberať sa hospodárskymi dôsledkami nehôd, ktoré nemajú spojitosť s členským štátom, kde sú usadené. Bez toho, aby bolo zmenené

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 227 E, 24.9.2002, s. 387.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 95, 23.4.2003, s. 45.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 22. októbra 2003 (Ú. v. EÚ C 82 E, 1.4.2004, s. 297), spoločná pozícia Rady z 26. apríla 2004 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Európskeho parlamentu z 12. januára 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 18. apríla 2005.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 103, 2.5.1972, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 84/5/EHS (Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/232/EHS (Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33).

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 129, 19.5.1990, s. 33.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65.

všeobecné kritérium evidenčného čísla určovať územie, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, osobitný predpis by mal upraviť prípady nehôd spôsobených vozidlami bez evidenčného čísla alebo s evidenčným číslom, ktoré nezodpovedá alebo už nezodpovedá vozidlu. V takom prípade a iba na účely likvidácie škody by za územie, kde sa vozidlo obvykle nachádza, malo byť považované územie, na ktorom sa nehoda stala.

- (6) S cieľom uľahčenia výkladu a uplatňovania termínu „náhodné kontroly“ v smernici 72/166/EHS je potrebné príslušné ustanovenie vysvetliť. Zákaz systematických kontrol poistenia motorových vozidiel by sa mal uplatňovať na vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území členského štátu, ako aj na vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretej krajiny, ale ktoré vstupujú z územia iného členského štátu. Povoľiť možno iba nesystematické kontroly, ktoré nie sú diskriminačné a vykonávajú sa ako súčasť kontroly, ktorej cieľom nie je výlučne kontrola potvrdenia o poistení.

- (7) Článok 4 písm. a) smernice 72/166/EHS povoľuje členskému štátu konať odchyľne od všeobecnej povinnosti uzatvoriť povinné poistenie vozidiel patriacich určitým fyzickým alebo verejným alebo súkromným právnickým osobám. Pre nehody spôsobené týmito vozidlami členský štát, ktorý takto odchyľne koná, musí menovať orgán alebo subjekt na náhradu škody poškodeným pri nehodách spôsobených v inom členskom štáte. S cieľom zabezpečiť, aby bolo riadne odškodné vyplatené nielen poškodeným pri nehodách spôsobených týmito vozidlami v zahraničí, ale aj poškodeným pri nehodách, ktoré sa stali v tom istom členskom štáte, kde sa vozidlo obvykle nachádza s alebo bez pobytu na tomto území, by sa mal vyššie uvedený článok zmeniť a doplniť. Členské štáty by ďalej mali zabezpečiť, aby sa zoznam osôb oslobodených od povinného poistenia a orgánov alebo subjektov zodpovedných za odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených takými vozidlami oznámil Komisii na účely uverejnenia.

- (8) Článok 4 písm. b) smernice 72/166/EHS povoľuje členskému štátu konať odchyľne od všeobecnej povinnosti uzatvoriť povinné poistenie vozidiel, pokiaľ ide o určité typy vozidiel alebo určité vozidlá, ktoré majú osobitné evidenčné číslo. V takom prípade môžu ostatné členské štáty pri vstupe na ich územie požadovať platnú zelenú kartu alebo zmluvu o hraničnom poistení, aby zabezpečili vyplatenie odškodnenia poškodených pri akýchkoľvek nehodách, ktoré môžu tieto vozidlá na ich územiach spôsobiť. Keďže však odstránenie hraničných kontrol v rámci

Spoločenstva znamená, že nie je možné zabezpečiť, aby vozidlá prekračujúce hranicu boli kryté poistením, odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených v zahraničí už nemožno zaručiť. Navyiac by sa taktiež malo zabezpečiť, aby sa riadne odškodnenie dostalo nielen poškodeným pri nehodách spôsobených týmito vozidlami v zahraničí, ale aj v rovnakom členskom štáte, kde sa vozidlo obvykle nachádza. Preto by členské štáty mali zaobchádzať s poškodenými pri nehodách spôsobených týmito vozidlami rovnako ako s poškodenými pri nehodách spôsobených nepoistenými vozidlami. Ako je to skutočne stanovené v smernici 84/5/EHS, odškodnenie poškodených pri nehodách spôsobených nepoistenými vozidlami by sa malo vyplatiť odškodňujúcim subjektom členského štátu, v ktorom k nehode došlo. V prípade platieb poškodeným pri nehodách spôsobených vozidlami, ktoré majú výnimku, by si odškodňujúci subjekt mal uplatniť nárok voči subjektu členského štátu, kde sa vozidlo obvykle nachádza. Po období piatich rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice by Komisia mala, ak je to vhodné a so zreteľom na skúsenosti s výkonom a uplatňovaním tejto výnimky, predložiť návrhy na jej nahradenie alebo zrušenie. Príslušné ustanovenie v smernici 2000/26/ES by sa tiež malo vypustiť.

- (9) Na účely objasnenia rozsahu pôsobnosti uplatňovania smerníc o poistení motorových vozidiel v súlade s článkom 299 zmluvy by sa mal vypustiť odkaz na mimoeurópske územie členských štátov v článkoch 6 a 7 ods. 1 smernice 72/166/EHS.

- (10) Povinnosti členských štátov zaručiť poistné krytie aspoň čo sa týka určitej minimálnej výšky je dôležitým prvkom zabezpečenia ochrany poškodených. Minimálna výška uvedená v smernici 84/5/EHS by sa nemala aktualizovať len na základe inflácie, ale mala by sa tiež reálne zvyšovať v záujme zlepšenia ochrany poškodených. Minimálna výška poistného krytia v prípade ujmy na zdraví by sa mala vypočítavať tak, aby plne a spravodlivo odškodňovala všetkých poškodených, ktorí utrpeli veľmi vážne zranenia, a súčasne zohľadňovala malý výskyt nehôd s účasťou viacerých poškodených a malý počet nehôd, pri ktorých utrpeli viacerí poškodení veľmi vážne zranenia v rámci tej istej udalosti. Minimálna výška poistného krytia 1 000 000 EUR na poškodeného alebo 5 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených je odôvodnenou a primeranou sumou. Vzhľadom na uľahčenie zavedenia tejto minimálnej výšky by sa malo stanoviť prechodné obdobie piatich rokov odo dňa implementácie tejto smernice. Členské štáty by mali do tridsiatich mesiacov odo dňa implementácie smernice zvýšiť výšku poistného krytia najmenej na polovicu tejto úrovne.

- (11) Na účely zabezpečenia, aby sa minimálna čiastka krytia časom neznížila, by sa mala zaviesť klauzula pravidelnej kontroly, ktorá bude ako orientačné kritérium používať Európsky index spotrebiteľských cien (EISC) uverejňovaný Eurostatom, ako je stanovené v nariadení Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien ⁽¹⁾. Je potrebné zaviesť procesné pravidlá, ktorými sa bude takáto kontrola riadiť.
- (12) Smernica 84/5/EHS, ktorá umožňuje členským štátom v záujme zabránenia podvodu obmedziť alebo vylúčiť platby zo strany odškodňujúceho subjektu v prípade škody na majetku spôsobenej neidentifikovaným vozidlom, môže v niektorých prípadoch zabrániť zákonnému odškodneniu poškodených. Možnosť obmedziť alebo vylúčiť odškodnenie na základe toho, že vozidlo nie je identifikované, by sa nemala uplatňovať tam, kde subjekt vyplatil odškodnenie za vážnu ujmu na zdraví ktorémukoľvek poškodenému pri tej istej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na majetku. Členské štáty môžu stanoviť prekročenie do hranice stanovenej v uvedenej smernici, za ktoré môže byť poškodený na majetku zodpovedný. Podmienky, za ktorých sa ujma na zdraví považuje za vážnu, by sa mali určiť vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo správnych opatreniach členského štátu, kde sa nehoda stala. Pri stanovovaní týchto podmienok môže členský štát okrem iného brať do úvahy to, či ujma na zdraví vyžadovala nemocničnú starostlivosť.
- (13) V súčasnosti umožňuje možnosť obsiahnutá v smernici 84/5/EHS členským štátom povoliť, do určeného stropu, prekročenia, za ktoré by bola poškodený zodpovedný v prípade škody na majetku spôsobenej nepoistenými vozidlami. Táto možnosť neprávom znižuje ochranu poškodených a vytvára diskrimináciu vo vzťahu k poškodeným pri iných nehodách. Mala by byť preto zakázaná.
- (14) Druhá smernica Rady 88/357/EHS z 22. júna 1988 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby ⁽²⁾ by mala byť zmenená a doplnená, aby umožnila pobočkám poisťovní stať sa zástupcami, pokiaľ ide o činnosti poistenia motorových vozidiel, čo sa už uskutočňuje pri iných poisťných službách.
- (15) Najväčším úspechom existujúcich právnych predpisov je zahrnutie každého cestujúceho vo vozidle do poisťného krytia. Tento cieľ by bol ohrozený, keby vnútroštátne právne predpisy alebo akékoľvek zmluvné ustanovenie obsiahnuté v poisťnej zmluve vylučovalo cestujúcich z poisťného krytia, pretože vedeli alebo mali vedieť, že vodič vozidla bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky. Cestujúci obyčajne nedokáže správne zhodnotiť hladinu intoxikácie vodiča. Cieľ odradenia osôb od toho, aby viedli vozidlo, keď sú pod vplyvom omamných látok, sa nedosiahne znížením poisťného krytia pre cestujúcich, ktorí sú poškodenými pri nehodách motorových vozidiel. Krytie týchto cestujúcich v rámci povinného poistenia motorového vozidla nepredurčuje zodpovednosť, ktorú na seba mohli prevziať podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov, ani úroveň stanovenia výšky odškodného škôd pri konkrétnej nehode.
- (16) Osobnú ujmu a škodu na majetku, ktorú utrpeli chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia cesty, ktorí sú obyčajne najslabšími účastníkmi nehody, by malo pokrývať povinné poistenie vozidla účastného na nehode, kde majú nárok na odškodnenie podľa vnútroštátneho občianskeho práva. Toto ustanovenie nepredurčuje zodpovednosť za škodu alebo úroveň výšky odškodného pri konkrétnej nehode podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
- (17) Niektoré poisťovacie spoločnosti vkladajú do poisťných zmlúv ustanovenia s účinkom, že zmluva sa ruší, ak vozidlo zostane mimo členského štátu, v ktorom je zaregistrované dlhšie než vymedzené obdobie. Tento postup je v rozpore so zásadou stanovenou v smernici 90/232/EHS, podľa ktorej by povinné poistenie motorových vozidiel malo pokrývať, na základe jednorazového poisťného, celé územie Spoločenstva. Preto by malo byť konkrétne uvedené, že poisťné krytie zostáva platné počas celého zmluvného obdobia bez ohľadu na to, či vozidlo zostane v inom členskom štáte určité obdobie bez toho, aby boli dotknuté záväzky podľa vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúce sa registrácie vozidiel.
- (18) Mali by sa vykonať opatrenia na uľahčenie získania poisťného krytia pre vozidlá dovezené z jedného členského štátu do druhého, aj keď vozidlo ešte nie je zaregistrované v členskom štáte určenia. Mala by sa umožniť dočasná výnimka zo všeobecného pravidla určujúceho členský štát, kde je umiestnené riziko. Na obdobie tridsiatich dní od dátumu, kedy sa vozidlo doručí, dá k dispozícii alebo odošle kupujúcemu, by sa členský štát určenia mal pokladať za členský štát, kde je umiestnené riziko.
- ⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).
- ⁽²⁾ Ú. v. ES L 172, 4.7.1988, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/26/ES.

- (19) Ten, kto chce uzavrieť novú zmluvu o poistení motorového vozidla s iným poisťovateľom, by mal mať byť v pozícii vysporiadať svoju nehodu a škodový priebeh v rámci starej zmluvy. Poistenec by mal mať právo kedykoľvek požiadať o výpis škodových udalostí alebo potvrdenie o žiadnych škodových udalostiach za vozidlo alebo vozidlá, ktoré poistná zmluva pokrýva za obdobie najmenej piatich predošlých rokov zmluvného vzťahu. Poisťovacia spoločnosť alebo subjekt, ktorý členský štát mohol ustanoviť na poskytovanie povinného poistenia alebo na vydávanie takýchto výpisov a potvrdení, by takýto výpis alebo potvrdenie mal poistencovi poskytnúť do pätnástich dní od požiadania.
- (20) Na účely zabezpečenia riadnej ochrany poškodených pri nehodách motorových vozidiel by členské štáty nemali poisťovacím spoločnostiam povoliť, aby sa spoliehali na prekročenia voči poškodenému.
- (24) Podľa článku 11 ods. 2, v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ⁽¹⁾, môžu poškodené strany začať súdne konanie proti poskytovateľovi poistenia občianskoprávnej zodpovednosti v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko.
- (25) Keďže smernica 2000/26/ES bola prijatá skôr ako bolo prijaté nariadenie (ES) č. 44/2001, ktoré pre množstvo členských štátov nahradilo Bruselský dohovor z 27. septembra 1968 v rovnakej veci, odkaz na tento dohovor by sa mal v tejto smernici vhodne upraviť.
- (26) Smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 72/166/EHS

Smernica 72/166/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa bod 4 mení a dopĺňa takto:

a) prvá zarážka sa nahrádza takto:

„— územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné, alebo“;

b) dopĺňa sa nová zarážka, ktorá znie:

„— v prípadoch, ak vozidlo nemá evidenčné číslo alebo má evidenčné číslo, ktoré nezodpovedá alebo už nezodpovedá vozidlu, a je účastníkom nehody, územie štátu, v ktorom sa nehoda stala, na účely likvidácie škody, ako je to stanovené v prvej zarážke článku 2 ods. 2 tejto smernice alebo v článku 1 ods. 4 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel ^(*)“

^(*) Ú. v. ES L 8, 11.1.1984, s. 17.“;

- (21) Právo uplatniť poistnú zmluvu a nárok na náhradu škody priamo voči poisťovacej spoločnosti je pre ochranu poškodeného pri každej nehode motorového vozidla veľmi dôležité. Smernica 2000/26/ES už poškodeným pri nehodách, ktoré sa stanú v inom členskom štáte, než je členský štát pobytu poškodeného, a ktoré sú spôsobené použitím poistených vozidiel, ktoré sa obvykle nachádzajú v členskom štáte, poskytuje právo priameho konania voči poisťovacej spoločnosti poskytujúcej krytie osobe zodpovednej za zodpovednosť za škodu. S cieľom uľahčiť účinnú a rýchlu likvidáciu škody a do maximálnej možnej miery sa vyhnúť nákladným súdnym konaniam by sa toto právo malo rozšíriť na poškodených pri každej nehode motorového vozidla.
- (22) Na zvýšenie ochrany poškodených pri nehodách motorových vozidiel by sa postup „odôvodnenej ponuky“ ustanovený v smernici 2000/26/ES mal rozšíriť na každý druh nehody motorového vozidla. Rovnaký postup by sa mal analogicky uplatňovať tam, kde nehodu likviduje systém kancelárií vnútroštátnych poisťovateľov stanovených v smernici 72/166/EHS.
- (23) S cieľom zjednodušiť žiadosť poškodeného o náhradu škody by sa informačné centrá zriadené v súlade so smernicou 2000/26/ES nemali obmedziť na poskytovanie informácií o nehodách, ktoré zahŕňa táto smernica, ale by mali byť schopné poskytnúť rovnaké informácie pre akúkoľvek nehodu motorového vozidla.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2245/2004 (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2004, s. 10).

2. V článku 2 sa odsek 1 nahrádza textom, ktorý znie:

„1. Členské štáty upustia od kontroly poistenia zodpovednosti za škodu, pokiaľ ide o vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území iného členského štátu a pokiaľ ide o vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretej krajiny a ktoré vstupujú na ich územie z územia iného členského štátu. Môžu však vykonávať nesystematické kontroly poistenia za predpokladu, že nie sú diskriminačné a vykonávajú sa ako súčasť kontroly, ktorej cieľom nie je výlučne kontrola potvrdenia o poistení.“

3. Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

a) v písmene a) druhý pododsek:

i) prvá veta sa nahrádza takto:

„Členský štát, konajúc takto odchyľne, vykoná príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, že je odškodné vyplatené v súvislosti s každou stratou alebo škodou spôsobenou na svojom území a na území iného členského štátu vozidlami, ktoré patria takýmto osobám.“;

ii) posledná veta sa nahrádza takto:

„Komisii oznámi zoznam osôb oslobodených od povinného poistenia a orgánov alebo subjektov zodpovedných za odškodnenie. Komisia zoznam uverejní.“;

b) v písmene b) sa druhý pododsek nahrádza takto:

„V tomto prípade členské štáty zabezpečia, že s vozidlami, ako je to uvedené v prvom pododseku tohto písmena, sa zaobchádza rovnako ako s vozidlami, pre ktoré poistná povinnosť stanovená v článku 3 ods. 1 nebola splnená. Odškodňujúci subjekt členského štátu, v ktorom sa nehoda stala, si potom uplatní nárok voči záručnému fondu stanovenému v článku 1 ods. 4 smernice 84/5/EHS v členskom štáte, v ktorom sa vozidlo obvykle nachádza.“

Po piatich rokoch od dátumu nadobudnutia účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (*), podajú členské štáty Komisii správu o vykonávaní a uplatňovaní tohto písmena v praxi. Komisia po preskúmaní týchto správ, a ak je to vhodné, predloží návrhy na nahradenie alebo zrušenie tejto výnimky.

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14“;

4. V článkoch 6 a 7 ods. 1 sa vypustia slová „alebo na mimo-európskom území členského štátu“.

Článok 2

Zmeny a doplnenia smernice 84/5/EHS

Článok 1 smernice 84/5/EHS sa nahrádza takto:

„Článok 1

1. Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek vyššie poistné krytie, ktoré môže byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby boli sumy, pre ktoré bude poistenie povinné, prinajmenšom:

a) v prípade ujmy na zdraví výška minimálneho poistného krytia 1 000 000 EUR na poškodeného alebo 5 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených;

b) v prípade škody na majetku 1 000 000 EUR na nehodu bez ohľadu na počet poškodených.

Ak je to potrebné, môžu členské štáty stanoviť prechodné obdobie maximálne päť rokov odo dňa implementácie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (*), v priebehu ktorého prispôbia svoje minimálne výšky poistného krytia sumám stanoveným v tomto odseku.

Členské štáty, ktoré stanovujú uvedené prechodné obdobie, o tejto skutočnosti informujú Komisiu a uvedú dĺžku trvania prechodného obdobia.

V lehote 30 mesiacov odo dňa implementácie smernice 2005/14/ES zvýšia členské štáty poistné krytie najmenej na polovicu úrovne ustanovenej v tomto odseku.

3. Každých päť rokov po nadobudnutí účinnosti smernice 2005/14/ES alebo po uplynutí prechodného obdobia uvedeného v odseku 2 sa sumy uvedené v danom odseku prehodnocujú v súlade s Európskym indexom spotrebiteľských cien (EISC), ako je stanovené v nariadení Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien (**).

Sumy sa prispôsobia automaticky. Takéto sumy sa zvýšia o percentuálnu zmenu určenú EISC pre dané obdobie, to znamená po piatich rokoch bezprostredne predchádzajúcich posúdeniu, a zaokrúhlia sa na násobok 10 000 EUR.

Komisia oznámi prispôsobené čiastky Európskemu parlamentu a Rade a zabezpečí ich uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

4. Každý členský štát zriadi alebo poverí orgán, ktorého úlohou bude zabezpečiť náhradu škody najmenej do výšky povinného poistenia za škodu na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobené neidentifikovaným vozidlom alebo vozidlom, ktoré nemalo splnené povinné poistenie stanovené v odseku 1.

Prvým pododsekom nie je dotknuté právo členských štátov považovať náhradu škody týmto orgánom ako doplnkovú alebo nedoplnkovú a právo vytvoriť opatrenie na náhradu škody medzi orgánom a osobou alebo osobami zodpovednými za nehodu a inými poisťovateľmi alebo orgánmi sociálneho zabezpečenia, ktorí sú povinní nahradiť škodu poškodenému, pokiaľ ide o tú istú nehodu. Členské štáty však nesmú dovoliť, aby tento orgán podmienil výplatu náhrady škody dokazovaním zo strany poškodeného, že zodpovedná osoba nie je schopná alebo odmieta zaplatiť.

5. Poškodený sa môže v každom prípade obrátiť priamo na orgán, ktorý bude na základe informácií poskytnutých na jeho žiadosť poškodeným povinný podať mu odôvodnenú odpoveď ohľadom vyplatenia náhrady škody.

Členské štáty však môžu vylúčiť vyplatenie náhrady škody zo strany tohto orgánu, pokiaľ ide o osoby, ktoré dobrovoľne nastúpili do vozidla, ktoré zapríčinilo škodu alebo ujmu v prípade, keď orgán môže dokázať, že si boli vedomé, že nebolo poistené.

6. Členské štáty môžu obmedziť alebo vylúčiť vyplatenie náhrady zo strany tohto orgánu v prípade, že škoda na majetku bola zapríčinená neidentifikovaným vozidlom.

Ak však orgán vyplatil náhradu škody za vážnu osobnú ujmu ktorémukoľvek poškodenému pri tej istej nehode, pri ktorej bola škoda na majetku zapríčinená neidentifikovaným vozidlom, členské štáty nemôžu vylúčiť platbu náhrady škody za škodu na majetku na tom základe, že vozidlo nie je identifikované. Napriek tomu môžu členské štáty stanoviť prekročenie o najviac 500 EUR, za ktoré môže byť poškodený na majetku zodpovedný.

Podmienky, za ktorých sa osobná ujma považuje za vážnu, sa určia v súlade s právnymi predpismi alebo správными opatreniami členského štátu, v ktorom sa nehoda stane. V tomto ohľade môžu členské štáty okrem iného brať do úvahy to, či si ujma vyžadovala nemocničnú starostlivosť.

7. Každý členský štát uplatňuje na vyplatenie náhrady škody svoje zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia týmto orgánom bez toho, aby bol tým dotknutý akýkoľvek iný postup, ktorý je pre poškodeného výhodnejší.

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 14

(**) Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).“

Článok 3

Zmeny a doplnenia smernice 88/357/EHS

Druhá veta v štvrtom pododseku článku 12a ods. 4 smernice 88/357/EHS sa vypúšťa.

Článok 4

Zmeny a doplnenia smernice 90/232/EHS

Smernica 90/232/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa medzi prvý a druhý odsek vkladá tento odsek:

„Členské štáty vykonávajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa každé zákonné alebo zmluvné ustanovenie obsiahnuté v poistení, ktoré vylučuje cestujúceho z takého krytia na základe toho, že vedel alebo mal vedieť, že vodič vozidla bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky, považovalo za neplatné, pokiaľ ide o nároky na náhradu škody takéhoto cestujúceho.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 1a

Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS pokrýva ujmu na zdraví a škodu na majetku, ktorú utrpia chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia ciest, ktorí sú v následku nehody s účasťou motorového vozidla oprávnení na náhradu škody v súlade s vnútroštátnym občianskym právom. Tento článok sa nedotýka zodpovednosti za škodu, ani sumy škody.“

3. V článku 2 sa prvá zarážka nahrádza takto:

„— pokrývajú, na základe jediného poistného a počas celého zmluvného obdobia, celé územie Spoločenstva vrátane každého obdobia, počas ktorého vozidlo zostane v inom členskom štáte počas zmluvného obdobia; a“.

4. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 4a

1. Odchyľne od druhej zarážky článku 2 písm. d) smernice 88/357/EHS (*), ak je vozidlo odoslané z jedného členského štátu do druhého, za členský štát, v ktorom je umiestnené riziko, sa považuje členský štát určenia okamžite po prijatí zásielky kupujúcim na obdobie tridsiatich dní, hoci vozidlo nebolo formálne zaregistrované v členskom štáte určenia.

2. V prípade, že vozidlo sa stane účastníkom nehody počas obdobia uvedeného v odseku 1 tohto článku a je nepoistené, orgán uvedený v článku 1 ods. 4 smernice 84/5/EHS v členskom štáte určenia je zodpovedný za náhradu škody stanovenú v článku 1 uvedenej smernice.

Článok 4b

Členské štáty zabezpečia, že poistenec bude mať právo kedykoľvek požiadať o výpis nárokov na odškodnenie tretej strany, zahŕňajúc vozidlo alebo vozidlá kryté poistnou zmluvou najmenej predošlých päť rokov zmluvného vzťahu, alebo potvrdenie o neprítomnosti takých nárokov. Poistovacia spoločnosť alebo orgán, ktorý mohol byť menovaný členským štátom na poskytovanie povinného poistenia alebo na vydávanie takýchto výpisov a potvrdení, poskytne takýto výpis poistencovi do pätnástich dní od požiadania.

Článok 4c

Poistovacie spoločnosti sa nespoliehajú na prekročenia voči poškodenej strane pri nehode, pokiaľ ide o poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS.

Článok 4d

Členské štáty zabezpečia, aby poškodené strany pri nehodách spôsobených vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS, požívali priame právo na konanie voči poistovacej spoločnosti kryjúcej zodpovednú osobu voči zodpovednosti za škodu.

Článok 4e

Členské štáty zavedú postup stanovený v článku 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES (**) na likvidáciu škôd, ktoré vznikli pri nehode spôsobenej vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS.

V prípade nehôd, ktoré môže likvidovať systém národných kancelárií poisťovateľov stanovený v článku 2 ods. 2 smernice 72/166/EHS, zriadia členské štáty rovnaký postup ako v článku 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES. Na účel uplatňovania tohto postupu sa každý odkaz na poisťovacie spoločnosti rozumie ako odkaz na národné kancelárie poisťovateľov, ako sú definované v článku 1 bod 3 smernice 72/166/EHS.

(*) Druhá smernica Rady 88/357/EHS z 22. júna 1988 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby (Ú. v. ES L 172, 4.7.1988, s. 1). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES (Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o poistení zodpovednosti za škodu v súvislosti s používaním motorových vozidiel (štvrtá smernica o poistení, otorových vozidiel) (Ú. v. ES L 181, 20.7.2000, s. 65).“

5. V článku 5 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, že bez toho, aby boli dotknuté ich záväzky podľa smernice 2000/26/ES, informačné centrá zriadené alebo schválené v súlade s článkom 5 tejto smernice budú poskytovať informácie uvedené v danom článku ktorejkoľvek strane, ktorá bola účastníkom dopravnej nehody spôsobenej vozidlom krytým poistením, ako je uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS.“

Článok 5

Zmeny a doplnenia smernice 2000/26/ES

Smernica 2000/26/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Vkladá sa nové odôvodnenie 16a:

„(16a) V súlade s článkom 11 ods. 2 v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o súdnej právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (*), poškodené strany môžu začať súdne konanie proti poskytovateľovi poistenia občianskoprávnej zodpovednosti v členskom štáte, v ktorom majú bydlisko.

(*) Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2245/2004 (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2004, s. 10).“

2. V článku 4 sa odsek 8 nahrádza takto:

„8. Vymenovanie likvidačného zástupcu neznamená samo o sebe otvorenie pobočky v zmysle článku 1 písm. b) smernice 92/49/EHS a likvidačný zástupca sa nepovažuje za prevádzkareň v zmysle článku 2 písm. c) smernice 88/357/EHS alebo

— za prevádzkareň v zmysle Bruselského dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a vykonávaní rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (*) – pokiaľ ide o Dánsko,

— za prevádzkareň v zmysle nariadenia (ES) č. 44/2001 – pokiaľ ide o iné členské štáty.

(*) Ú. v. ES C 27, 26.1.1998, s. 1 (konsolidované znenie).“

3. V článku 5 ods. 1 písm. a) sa bod 2 ii) vypúšťa.

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 6a

Centrálny orgán

Členské štáty prijímú všetky príslušné opatrenia na uľahčenie včasnej dostupnosti základných údajov pre poškodených, poisťovne alebo ich zákonných zástupcov, potrebných na vysporiadanie nárokov.

Tieto základné údaje sú, tam kde je to vhodné, sprístupnené v elektronickej forme v hlavnom archíve v každom členskom štáte a dostupné stranám prípadu na ich výslovnú žiadosť.“

Článok 6

Implementácia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 11 júna 2007. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu.

Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty môžu, v súlade so zmluvou, uchovať alebo uviesť do účinnosti ustanovenia, ktoré sú pre poškodenú stranu výhodnejšie než ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 8

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 11. mája 2005

Za Európsky parlament
predseda
J. P. BORELL FONTELLES

Za Radu
predseda
N. SCHMIT

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/29/ES

z 11. mája 2005

o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Článok 153 ods. 1 a ods. 3 písm. a) zmluvy ustanovuje, že Spoločenstvo má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa prostredníctvom opatrení prijímaných podľa článku 95 zmluvy.

(2) V súlade s článkom 14 ods. 2 zmluvy vnútorný trh zahŕňa priestor bez vnútorných hraníc, v ktorom je zaručený voľný pohyb tovarov a služieb a sloboda usadiť sa. Rozvoj poctivých obchodných praktík v priestore bez vnútorných hraníc je nevyhnutný pre podporu rozvoja cezhraničných aktivít.

(3) Právne predpisy členských štátov týkajúce sa nekalých obchodných praktík vykazujú zreteľné rozdiely, ktoré môžu spôsobovať značné narušenie hospodárskej súťaže a prekážky pre hladké fungovanie vnútorného trhu.

V oblasti reklamy stanovuje smernica Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 o klamlivej a porovnávacej reklame ⁽³⁾ minimálne kritériá pre harmonizáciu právnych predpisov o klamlivej reklame, ale nebráni členským štátom, aby si zachovali alebo prijali opatrenia, ktoré poskytujú spotrebiteľom rozsiahlejšiu ochranu. V dôsledku toho sa právne predpisy členských štátov o klamlivej reklame podstatne líšia.

(4) Tieto rozdiely spôsobujú neistotu, pokiaľ ide o to, ktoré vnútroštátne pravidlá sa uplatňujú na nekalé obchodné praktiky poškodzujúce ekonomické záujmy spotrebiteľov, a vytvárajú veľa prekážok postihujúcich podnikateľov a spotrebiteľov. Tieto prekážky zvyšujú podnikateľom náklady pri uskutočňovaní slobôd vnútorného trhu, najmä ak sa podnikatelia chcú zúčastňovať na cezhraničnom marketingu, reklamných kampaniach a podporách predaja. Tieto prekážky taktiež spôsobujú neistotu spotrebiteľov ohľadom ich práv a znižujú ich dôveru vo vnútorný trh.

(5) Pri neexistencii jednotných pravidiel na úrovni Spoločenstva by mohli byť prekážky pre voľný pohyb tovarov a služieb cez hranice alebo pre slobodu usadiť sa, urovnané vo svetle judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, pokiaľ sa snažia chrániť uznané ciele verejného záujmu a týmto cieľom sú primerané. S ohľadom na ciele Spoločenstva, ako sú vymedzené v ustanoveniach zmluvy a v sekundárnom práve Spoločenstva týkajúcich sa slobody pohybu a v súlade s politikou Komisie o obchodnej komunikácii, ako sa uvádza v oznámení Komisie „Následný dokument k Zelenej knihe o obchodnej komunikácii na vnútornom trhu“, by sa mali takéto prekážky odstrániť. Tieto prekážky možno odstrániť iba prostredníctvom zavedenia jednotných pravidiel na úrovni Spoločenstva, ktoré zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, a prostredníctvom vyjasnenia určitých právnych pojmov na úrovni Spoločenstva v rozsahu nevyhnutnom pre riadne fungovanie vnútorného trhu a splnenie požiadavky právnej istoty.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 108, 30.4.2004, s. 81.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 20. apríla 2004 (Ú. v. EÚ C 104 E, 30.4.2004, s. 260), spoločná pozícia Rady z 15. novembra 2004 (Ú. v. EÚ C 38 E, 15.2.2005, s. 1) a pozícia Európskeho parlamentu z 24. februára 2005 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 12. apríla 2005.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 250, 19.9.1984, s. 17. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/55/ES (Ú. v. ES L 290, 23.10.1997, s. 18).

- (6) Táto smernica preto aproximuje právne predpisy členských štátov o nekalých obchodných praktikách vrátane nekalej reklamy, ktoré priamo poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov, a tým nepriamo poškodzujú ekonomické záujmy oprávnených účastníkov hospodárskej súťaže. V súlade so zásadou proporcionality táto smernica ochraňuje spotrebiteľov pred následkami takýchto nekalých obchodných praktík, ak sú podstatné, uznáva však, že v niektorých prípadoch môže byť dosah na spotrebiteľov zanedbateľný. Nevzťahuje sa ani nemá vplyv na vnútroštátne právne predpisy o nekalých obchodných praktikách, ktoré poškodzujú iba ekonomické záujmy účastníkov hospodárskej súťaže alebo ktoré sa týkajú obchodných transakcií medzi obchodníkmi; berúc plne do úvahy zásadu subsidiarity, členské štáty budú môcť, ak sa tak rozhodnú, naďalej regulovať tieto praktiky v súlade s právom Spoločenstva. Táto smernica sa taktiež nevzťahuje ani nemá vplyv na ustanovenia smernice 84/450/EHS o reklame, ktorá uvádza do omylu podnikateľov, nie však spotrebiteľov a o porovnávacej reklame. Ďalej táto smernica nemá vplyv na uznané reklamné a marketingové praktiky, akými sú oprávnené umiestnenie produktu, odlíšenie značky alebo ponuka podnetov, ktoré môžu oprávnené pôsobiť na vnímanie produktov spotrebiteľmi a ovplyvniť ich správanie bez toho, aby im znížovali schopnosť spotrebiteľov urobiť kvalifikované rozhodnutie.
- (7) Táto smernica sa zaoberá obchodnými praktikami, ktoré priamo súvisia s ovplyvňovaním rozhodnutí o obchodnej transakcii spotrebiteľov vo vzťahu k produktom. Nezaobrá sa obchodnými praktikami uskutočňovanými pôvodne na iné účely, vrátane napríklad obchodnej komunikácie zameranej na investorov, ako sú výročné správy a propagačné materiály spoločnosti. Nezaobrá sa právnymi požiadavkami na vkus a dobré mravy, ktoré sa v jednotlivých členských štátoch značne líšia. Obchodné praktiky, akými sú napríklad nevyžiadaný pouličný predaj, môžu byť v členských štátoch z kultúrnych dôvodov nežiaduce. Členské štáty by mali podľa toho mať možnosť naďalej uplatňovať na svojom území zákaz obchodných praktík z dôvodu vkusu a dobrých mravov, v súlade s právom Spoločenstva, a to aj v prípade, ak tieto praktiky neobmedzujú slobodu voľby spotrebiteľov. Pri uplatňovaní tejto smernice, najmä jej všeobecných ustanovení, je potrebné brať plne do úvahy okolnosti jednotlivého prípadu.
- (8) Táto smernica priamo ochraňuje ekonomické záujmy spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami podnikateľov voči spotrebiteľom. Tým taktiež nepriamo ochraňuje oprávnených podnikateľov pred ich konkurentmi, ktorí sa neriadia pravidlami tejto smernice, a tak zabezpečuje poctivú hospodársku súťaž v oblastiach ňou upravených. Je zrejmé, že existujú ďalšie obchodné praktiky, ktoré, hoci nepoškodzujú spotrebiteľov, môžu poškodzovať účastníkov hospodárskej súťaže a ich zákazníkov podnikateľov. Komisia by mala starostlivo preskúmať potrebu činnosti Spoločenstva v oblasti nekalej súťaže pokračujúcej pôsobnosť tejto smernice a v prípade potreby predložiť legislatívny návrh, ktorý by sa vzťahoval aj na tieto ďalšie aspekty nekalej súťaže.
- (9) Táto smernica sa nedotýka individuálnych žalôb podaných osobami, ktoré boli poškodené nekalými obchodnými praktikami. Taktiež sa nedotýka predpisov Spoločenstva a vnútroštátnych právnych predpisov o zmluvnom práve, o právach duševného vlastníctva, o zdravotných a bezpečnostných požiadavkách na produkty, o podmienkach usadenia sa a režimoch vydávania povolení vrátane tých predpisov, ktoré sa v súlade s právom Spoločenstva týkajú hazardných hier a predpisov Spoločenstva o hospodárskej súťaži a vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré ich vykonávajú. Členské štáty si preto budú môcť zachovať alebo zaviesť na svojom území obmedzenia a zákazy obchodných praktík z dôvodov ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov bez ohľadu na to, kde má obchodník sídlo, napríklad vo vzťahu k alkoholu, tabaku alebo liečivám. Finančné služby a nehnuteľnosti si z dôvodu svojej komplexnosti a im vlastným vážnym sprievodným rizikám vyžadujú podrobné požiadavky, vrátane pozitívnych povinností pre obchodníkov. Z tohto dôvodu sa táto smernica nedotýka práva členských štátov prekročiť v oblasti finančných služieb a nehnuteľností z dôvodu ochrany ekonomických záujmov spotrebiteľov rámec jej ustanovení. Nie je vhodné upraviť na tomto mieste certifikáciu a označovanie miery rýdzosti predmetov z drahých kovov.
- (10) Je nevyhnutné zabezpečiť vnútorný súlad medzi touto smernicou a existujúcim právom Spoločenstva, najmä v špecifických odvetviach, kde sa uplatňujú podrobné ustanovenia o nekalých obchodných praktikách. Táto smernica preto mení a dopĺňa smernicu 84/450/EHS, smernicu Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku ⁽¹⁾, smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES z 19. mája 1998 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov ⁽²⁾ a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku ⁽³⁾. Táto smernica sa teda primerane uplatní iba vtedy, ak neexistujú iné osobitné predpisy práva Spoločenstva upravujúce osobitné

(1) Ú. v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19. Smernica zmenená a doplnená smernicou 2002/65/ES (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16).

(2) Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 51. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2002/65/ES.

(3) Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16.

aspekty nekalých obchodných praktík, akými sú napríklad požiadavky na informácie a pravidlá o spôsobe poskytovania informácií spotrebiteľovi. Poskytuje ochranu spotrebiteľom tam, kde neexistujú osobitné predpisy pre určité odvetvie na úrovni Spoločenstva, a zakazuje obchodníkom vytvárať klamlivú predstavu o povahe produktov. To je obzvlášť dôležité pri zložitých produktoch s vysokou mierou rizika pre spotrebiteľov, ako napríklad niektoré produkty finančných služieb. V dôsledku toho táto smernica dopĺňa *acquis* Spoločenstva, ktoré sa vzťahuje na obchodné praktiky poškodzujúce ekonomické záujmy spotrebiteľov.

- (11) Vysoká úroveň konvergencie dosiahnutá aproximáciou vnútroštátnych právnych predpisov prostredníctvom tejto smernice vytvára vysokú spoločnú úroveň ochrany spotrebiteľa. Táto smernica zavádza jednotný všeobecný zákaz týchto nekalých obchodných praktík, ktoré narušujú ekonomické správanie spotrebiteľov. Taktiež stanovuje pravidlá pre agresívne obchodné praktiky, ktoré nie sú v súčasnosti upravené na úrovni Spoločenstva.
- (12) Harmonizácia podstatne zvýši právnu istotu spotrebiteľov i podnikateľov. Spotrebiteľia aj podnikatelia sa budú môcť spoľahnúť na jednotný právny rámec založený na jasne definovaných právnych pojmoch upravujúcich všetky aspekty nekalých obchodných praktík v celej EÚ. Jeho následkom bude odstránenie prekážok vyplývajúcich z roztrieštenosti predpisov o nekalých obchodných praktikách, ktoré poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov a umožnenie dosiahnutia vnútorného trhu v tejto oblasti.
- (13) S cieľom dosiahnuť ciele Spoločenstva prostredníctvom odstránenia prekážok vnútorného trhu je nevyhnutné nahradiť existujúce rozdielne všeobecné ustanovenia a právne zásady členských štátov. Tento jednotný spoločný všeobecný zákaz ustanovený touto smernicou sa preto týka nekalých obchodných praktík, ktoré narušujú ekonomické správanie spotrebiteľov. S cieľom podporiť dôveru spotrebiteľov by sa mal všeobecný zákaz uplatňovať rovnako aj na nekalé obchodné praktiky, ktoré vznikajú mimo akýchkoľvek zmluvných vzťahov medzi obchodníkom a spotrebiteľom alebo ktoré nasledujú po uzavretí zmluvy a počas jej plnenia. Všeobecný zákaz je vypracovaný na základe pravidiel pre dva druhy obchodných praktík, ktoré sú zďaleka najbežnejšie, a to klamlivé obchodné praktiky a agresívne obchodné praktiky.
- (14) Je žiaduce, aby klamlivé obchodné praktiky zahŕňali tieto praktiky vrátane klamlivej reklamy, ktorá tým, že spotrebiteľa uvádza do omylu, bráni mu urobiť kvalifikovaný, a

tým aj efektívnu voľbu. V súlade s právom a praxou členských štátov o klamlivej reklame rozdeľuje táto smernica klamlivé praktiky na klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania. V súvislosti s opomenutím konania stanovuje táto smernica obmedzený počet kľúčových informácií, ktoré spotrebiteľ potrebuje na to, aby mohol urobiť kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii. Tieto informácie nebudú musieť byť obsiahnuté v každej reklame, ale iba v prípade, keď obchodník vyzýva na kúpu, čo je v tejto smernici jasne definovaný pojem. Prístup úplnej harmonizácie prijatý v tejto smernici nebráni členským štátom, aby vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch vymedzili základné vlastnosti určitých produktov, ako napríklad zberateľských predmetov alebo elektrického tovaru, opomenutie ktorých by bolo podstatné pri výzve na kúpu. Zámerom tejto smernice nie je obmedziť výber spotrebiteľa zákazom reklamy produktov, ktoré vyzerajú podobne ako iné produkty, pokiaľ táto podobnosť nemýli spotrebiteľov ohľadom obchodného pôvodu produktu, čím je klamlivá. Táto smernica by sa nemala dotýkať existujúceho práva Spoločenstva, ktoré výslovne dáva členským štátom možnosť voľby medzi viacerými úpravami zameranými na ochranu spotrebiteľov v oblasti obchodných praktík. Táto smernica by sa najmä nemala dotýkať článku 13 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií ⁽¹⁾.

- (15) Ak právo Spoločenstva stanovuje požiadavky na informácie vo vzťahu k obchodnej komunikácii, reklama a marketing týchto informácií sa považujú za podstatné podľa tejto smernice. Členské štáty budú môcť zachovať alebo doplniť požiadavky na informácie týkajúce sa zmluvného práva a s dôsledkami na zmluvné právo, ak je to prípustné podľa minimálnych klauzúl v existujúcich nástrojoch práva Spoločenstva. Demonštratívny výpočet týchto požiadaviek na informácie v *acquis* je uvedený v prílohe II. Vzhľadom na úplnú harmonizáciu zavedenú touto smernicou sa iba informácie vyžadované právom Spoločenstva považujú za podstatné na účely článku 7 ods. 5 tejto smernice. Ak členské štáty zaviedli dodatočné požiadavky na informácie nad rámec požiadaviek stanovených v práve Spoločenstva na základe minimálnych štandardov, ich opomenutie nebude predstavovať klamlivé opomenutie podľa tejto smernice. Naproti tomu členské štáty budú môcť, ak je to prípustné podľa minimálnych štandardov v práve Spoločenstva, zachovať alebo zaviesť prísnejšie ustanovenia v súlade s právom Spoločenstva, aby zabezpečili vyšší stupeň ochrany individuálnych zmluvných práv spotrebiteľov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (16) Ustanovenia o agresívnych obchodných praktikách by sa mali vzťahovať na tie praktiky, ktoré významne znižujú slobodu výberu spotrebiteľa. Sú nimi praktiky využívajúce obťažovanie a nátlak vrátane použitia fyzickej sily a nepriemeraný vplyv.
- (17) Je žiaduce, aby tie obchodné praktiky, ktoré sú za každých okolností nekalé, boli identifikované, aby sa poskytla väčšia právna istota. Príloha I preto obsahuje úplný výpočet všetkých týchto praktík. Toto sú jediné obchodné praktiky, ktoré môžu byť považované za nekalé bez toho, aby boli jednotlivito posudzované podľa ustanovení článkov 5 až 9. Tento výpočet môže byť upravený len novelizáciou tejto smernice.
- (18) Je vhodné chrániť všetkých spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami; Súdny dvor však považoval za potrebné skúmať pri rozhodovaní v prípadoch týkajúcich sa reklamy po prijatí smernice 84/450/EHS účinok na hypotetického typického spotrebiteľa. V súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov, ako ho vykladal Súdny dvor, obsahuje však i ustanovenia zamerané na zabránenie zneužívania spotrebiteľov, ktorých vlastnosti ich robia obzvlášť zraniteľnými voči nekalým obchodným praktikám. Tam, kde je obchodná praktika osobitne zameraná na určitú skupinu spotrebiteľov, ako napríklad deti, je žiaduce, aby bol dosah tejto obchodnej praktiky posúdený z pohľadu priemerného člena takejto skupiny. Preto je vhodné zahrnúť do výpočtu praktík, ktoré sú za každých okolností nekalé, ustanovenie, ktoré bez toho, aby ukládalo úplný zákaz reklamy zameranej na deti, ochraňuje ich pred priamym nabádaním na nákup. Pojem priemerného spotrebiteľa sa pritom nezakladá na štatistickom zistení. Vnútroštátne súdy a orgány budú musieť sami na základe vlastnej úvahy určiť, so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora, typickú reakciu priemerného spotrebiteľa v danom prípade.
- (19) Ak určité vlastnosti, ako napríklad vek, fyzická alebo mentálna chyba alebo dôverčivosť robia spotrebiteľov obzvlášť náchylnými voči určitej obchodnej praktike alebo základnému produktu a ekonomické správanie iba týchto spotrebiteľov môže byť touto praktikou narušené spôsobom, ktorý môže obchodník rozumne predvídať, je vhodné zabezpečiť, aby boli náležite chránení posúdením tejto praktiky z pohľadu priemerného člena tejto skupiny.
- (20) Je vhodné poskytnúť priestor kódexom správania, ktorý umožní obchodníkom účinne uplatňovať zásady tejto smernice v špecifických oblastiach hospodárstva. V odvetviach, v ktorých existujú osobitné povinné požiadavky upravujúce správanie obchodníkov, je vhodné, aby tieto požiadavky poskytovali tiež dôkaz o požiadavkách odbornej starostlivosti v tomto odvetví. Prostredníctvom kontroly vykonávanej tvorcami kódexu správania na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Spoločenstva zameranej na odstránenie nekalých obchodných praktík možno predísť správne alebo súdne konaniu, a preto by mala byť podporovaná. S cieľom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa by mohli byť organizácie spotrebiteľov informované a zapojené do procesu navrhovania kódexov správania.
- (21) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátneho práva oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať k dispozícii právne prostriedky na začatie konania proti nekalým obchodným praktikám na súde alebo správnom orgáne, ktorý je príslušný rozhodovať o sťažnostiach alebo začať príslušné súdne konanie. Hoci dôkazné bremeno sa určuje podľa vnútroštátneho práva, je vhodné umožniť súdom a správnym orgánom vyžadovať od obchodníkov predloženie dôkazu o správnosti ich skutkových tvrdení.
- (22) Je nevyhnutné, aby členské štáty stanovili sankcie za porušenie ustanovení tejto smernice a zabezpečili ich vynútiteľnosť. Sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.
- (23) Keďže ciele tejto smernice, ktorými sú konkrétne odstránenie prekážok pre fungovanie vnútorného trhu zavedených vnútroštátnymi právnymi predpismi o nekalých obchodných praktikách a poskytnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách, nemôžu byť dostatočne dosiahnuté členskými štátmi a možno ich preto lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity vymedzenou v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality vymedzenou v tomto článku neprekračuje táto smernica rámec toho, čo je nevyhnutné z dôvodu odstránenia prekážok vnútorného trhu a dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.
- (24) Je vhodné preskúmať túto smernicu, aby sa zabezpečilo, že prekážky vnútorného trhu sa odstránili a dosiahla sa vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa. Preskúmanie by mohlo viesť k návrhu Komisie na zmenu a doplnenie tejto smernice, ktorý môže obsahovať obmedzené predĺženie

odchýlky podľa článku 3 ods. 5 a/alebo k zmene a doplneniu iných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa odrážajúcich záväzok Komisie podľa Stratégie politiky spotrebiteľa preskúmať existujúce *acquis*, aby sa dosiahla vysoká spoločná úroveň ochrany spotrebiteľa.

- (25) Táto smernica dodržiava základné práva a zachováva zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Účel

Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

- a) „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
- b) „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení obchodníka;
- c) „produkt“ je akýkoľvek tovar alebo služba vrátane nehnuteľností, práva a záväzku;
- d) „obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom“ (ďalej tiež „obchodné praktiky“) sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom;
- e) „podstatné narušenie ekonomického správania spotrebiteľa“ je využitie obchodnej praktiky na značné narušenie schopnosti spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie, čo spôsobí, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil;
- f) „kódex správania“ je dohoda alebo súbor pravidiel, ktoré nie sú uložené zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením členského štátu, ktoré vymedzujú správanie obchodníkov, ktorí sa zaviazali dodržiavať tento kódex vo vzťahu k jednej alebo viacerým osobitným obchodným praktikám alebo obchodným odvetviám;
- g) „tvorca kódexu“ je akýkoľvek subjekt vrátane obchodníka alebo skupiny obchodníkov, ktorý je zodpovedný za vytvorenie a revíziu kódexu správania a/alebo za sledovanie dodržiavania tohto kódexu tými, ktorí sa zaviazali dodržiavať ho;
- h) „odborná starostlivosť“ je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi a/alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti;
- i) „výzva na kúpu“ je akákoľvek obchodná komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov produktu a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie, a tým umožňuje spotrebiteľovi uskutočniť kúpu;
- j) „neprimeraný vplyv“ je využívanie silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi, aby sa vyvinul nátlak dokonca i bez použitia alebo hrozby použitia fyzickej sily spôsobom, ktorý významne obmedzuje schopnosť spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie;
- k) „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ je akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok produkt kúpi, vykoná zaň platbu vcelku alebo v častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať alebo uplatní zmluvné právo vo vzťahu k produktu bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania;
- l) „regulované povolanie“ je odborná činnosť alebo skupina odborných činností, ku ktorým je prístup, vykonávanie alebo spôsob výkonu priamo alebo nepriamo podmienený získaním osobitnej odbornej kvalifikácie podľa zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.

2. Táto smernica sa nedotýka zmluvného práva, a najmä pravidiel o platnosti, uzavieraní alebo účinkoch zmluvy.

3. Táto smernica sa nedotýka právnych predpisov Spoločenstva alebo vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa zdravotných a bezpečnostných požiadaviek na produkty.

4. V prípadoch rozporu medzi ustanoveniami tejto smernice a inými právnymi predpismi Spoločenstva upravujúcimi osobitné aspekty nekalých obchodných praktík majú prednosť a na tieto osobitné aspekty sa použijú iné právne predpisy Spoločenstva.

5. Počas šiestich rokov od 12.6.2007 môžu členské štáty pokračovať v uplatňovaní v oblasti, ktorú aproximuje táto smernica, vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sú reštriktívnejšie alebo normatívnejšie ako táto smernica a ktoré vykonávajú smernice obsahujúce klauzuly o minimálnej harmonizácii. Tieto opatrenia musia byť zásadné pre zabezpečenie náležitej ochrany spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami a musia byť primerané k dosiahnutiu tohto cieľa. Preskúmanie uvedené v článku 18 môže v prípade potreby obsahovať návrh na predĺženie tejto odchýlky na ďalšie obmedzené obdobie.

6. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii akékoľvek vnútroštátne predpisy, ktoré sa uplatňujú na základe odseku 5.

7. Táto smernica sa nedotýka predpisov, podľa ktorých sa určuje právomoc súdov.

8. Táto smernica sa nedotýka podmienok usadenia sa alebo režimov vydávania povolení alebo deontologických kódexov správania alebo iných osobitných predpisov upravujúcich regulované povolania s cieľom zachovať vysokú mieru mravnej bezúhonnosti odborníkov, ktoré môžu členské štáty vyžadovať od odborníkov v súlade s právom Spoločenstva.

9. Vo vzťahu k „finančným službám“ definovaným v smernici 2002/65/ES a vo vzťahu nehnuteľnostiam môžu členské štáty ukladať požiadavky, ktoré sú reštriktívnejšie alebo normatívnejšie ako táto smernica v oblasti, ktorú aproximuje.

10. Táto smernica sa nevzťahuje na uplatňovanie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa certifikácie a označovania miery rýdzosti predmetov z drahých kovov.

Článok 4

Vnútrotný trh

Členské štáty neobmedzia slobodu poskytovať služby ani neobmedzia voľný pohyb tovarov z dôvodov, ktoré spadajú do oblasti, ktorú aproximuje táto smernica.

KAPITOLA 2

NEKALÉ OBCHODNÉ PRAKTIKY

Článok 5

Zákaz nekalých obchodných praktík

1. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

2. Obchodná praktika je nekalá, ak:

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti

a

b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

3. Obchodné praktiky, ktoré sú spôsobilé podstatne narušiť ekonomické správanie iba jasne identifikovateľnej skupiny spotrebiteľov, ktorí sú obzvlášť zraniteľní touto praktikou alebo základným produktom z dôvodu ich duševnej poruchy alebo fyzickej vady, veku alebo dôveryčivosti spôsobom, ktorý môže obchodník rozumne predpokladať, sa posudzujú z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie sú dotknuté bežné a oprávnené reklamné praktiky, akými sú zveličujúce vyhlásenia alebo vyhlásenia, ktoré nie sú mienené doslovne.

4. Za nekalé obchodné praktiky sa považujú najmä tie, ktoré:

a) sú klamlivé v zmysle článkov 6 a 7,

alebo

b) sú agresívne v zmysle článkov 8 a 9.

5. Príloha I obsahuje výpočet tých obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé. Ten istý jediný výpočet sa uplatňuje vo všetkých členských štátoch a môže byť upravený iba novelizáciou tejto smernice.

Oddiel 1

klamlivé obchodné praktiky

Článok 6

Klamlivé činnosti

1. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia, uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia vecne správna vo vzťahu k jednému alebo viacerým nasledujúcim prvkom, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil:

a) existencia alebo povaha produktu;

b) hlavné znaky produktu, ako je jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji tovaru a vybavovanie sťažností, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte;

c) rozsah záväzkov obchodníka, motívy pre obchodnú praktiku a charakter procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia obchodníka alebo produktu;

d) cena alebo spôsob výpočtu ceny, alebo existencia osobitnej cenovej výhody;

e) potreba servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy;

f) osoba, vlastnosti a práva obchodníka alebo jeho zástupcu, ako je jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v združeniach alebo jeho väzby a vlastníctvo práv priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania;

g) práva spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného tovaru alebo vrátenie peňazí podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar ⁽¹⁾ alebo riziká, ktorým môže byť vystavený.

2. Obchodná praktika sa taktiež považuje za klamlivú, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty a okolnosti, zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, a zahŕňa:

a) akýkoľvek marketing produktu, vrátane porovnávacej reklamy, ktorý spôsobuje nebezpečenstvo zámieny s akýmkoľvek iným produktom, ochrannou známkou, obchodným menom alebo iným rozlišujúcim znakom účastníka hospodárskej súťaže;

b) neplnenie záväzkov obsiahnutých v kódexe správania, k dodržiavaniu ktorých sa obchodník zaviazal, ak:

i) nejde iba o snahu zaviazat sa, ale o jednoznačný záväzok, ktorý môže byť preverený,

a

ii) obchodník uvedie v obchodnej praktike, že je viazaný týmto kódexom.

Článok 7

Klamlivé opomenutia konania

1. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku, opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12.

2. Za klamlivé opomenutie sa taktiež považuje, ak obchodník skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, vzhľadom na okolnosti popísané v uvedenom odseku, alebo neoznámí obchodný účel obchodnej praktiky, ak už nie je zrejmý z kontextu, a tam, kde v jednom alebo druhom prípade toto spôsobí alebo je pravdepodobné, že spôsobí, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

3. Ak prostriedok použitý na oznamovanie obchodnej praktiky ukladá priestorové alebo časové obmedzenia, pri rozhodovaní o tom, či bolo poskytnutie informácie opomenuté, sa vezmú do úvahy tieto obmedzenia a akékoľvek opatrenia prijaté obchodníkom na sprístupnenie informácií spotrebiteľom inými prostriedkami.

4. V prípade výzvy na kúpu sa za podstatné považujú nasledujúce informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu:

- a) hlavné vlastnosti produktu, v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu;
- b) adresa a totožnosť obchodníka, ako napríklad jeho obchodné meno a prípadne adresa a totožnosť obchodníka, v mene ktorého koná;
- c) cena vrátane daní, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne stanoviť vopred, spôsob, ktorým sa vypočíta, ako aj v prípade, že je to vhodné, všetky ďalšie náklady na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno rozumne stanoviť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady;
- d) dojednania o spôsobe platby, dodaní, predvedení a vybavovaní sťažností, ak sa odlišujú od požiadaviek odbornej starostlivosti;
- e) pre produkty a transakcie zahŕňajúce právo odstúpenia od zmluvy alebo vypovedania zmluvy, existencia tohto práva.

5. Požiadavky na informácie zavedené právom Spoločenstva vo vzťahu k obchodnej komunikácii vrátane reklamy alebo marketingu, ktorých demonštratívny výpočet je uvedený v prílohe II, sa považujú za podstatné.

Oddiel 2

agresívne obchodné praktiky

Článok 8

Agresívne obchodné praktiky

Obchodná praktika sa považuje za agresívnu, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty a okolnosti, obťažovaním, nátlakom vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilá významne zhoršiť slobodu výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Článok 9

Použitie obťažovania, nátlaku a neprimeraného vplyvu

Pri určení, či používa obchodná praktika obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, sa berie do úvahy:

- a) jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania;
- b) použitie hrozby alebo hanlivého jazyka alebo správania;
- c) zneužívanie obchodníkom akéhokoľvek osobitného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, čoho si je obchodník vedomý, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na produkt;
- d) akékoľvek nevýhodné alebo neprimerané mimozmluvné prekážky, ktoré ukladá obchodník v prípade, že si spotrebiteľ želá vykonať práva podľa zmluvy, vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť produkt alebo obchodníka;
- e) akákoľvek hrozba podniknúť kroky, ktoré nemožno podniknúť legálne.

KAPITOLA 3

KÓDEXY SPRÁVANIA

Článok 10

Kódex správania

Táto smernica nevylučuje kontrolu nekalých obchodných praktík tvorcami kódexu, ktorú môžu podporovať členské štáty, ani možnosť osôb alebo organizácií uvedených v článku 11 obrátiť sa na tieto orgány, ak sa konania pred týmito orgánmi vykonávajú nezávisle od súdnych alebo správnych konaní uvedených v tom článku.

Opravný prostriedok adresovaný takýmto kontrolným orgánom nie je nikdy považovaný za rovnocenný prostriedok súdneho alebo správneho odvolania podľa článku 11.

KAPITOLA 4

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 11

Vynútiteľnosť

1. Členské štáty zabezpečia existenciu vhodných a účinných prostriedkov na boj proti nekalým obchodným praktikám s cieľom vynútiť súlad s ustanoveniami tejto smernice v záujme spotrebiteľov.

Tieto prostriedky zahŕňajú ustanovenia právnych predpisov, ktoré umožnia osobám alebo organizáciám, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov oprávnený záujem na boji proti nekalým obchodným praktikám, vrátane účastníkov hospodárskej súťaže:

a) podať na súde žalobu proti takejto nekalej obchodnej praktike

a/alebo

b) napadnúť takú nekalú obchodnú praktiku na správnom orgáne, ktorý je príslušný rozhodovať o sťažnostiach alebo dať podnet na začatie príslušného konania na súde.

Je na každom členskom štáte, aby rozhodol o tom, ktorá z týchto možností bude k dispozícii a či budú súdy alebo správne orgány oprávnené požadovať, aby boli najprv vyčerpané iné dostupné prostriedky na vybavovanie sťažností, vrátane prostriedkov uvedených v článku 10. Tieto možnosti musia byť k dispozícii bez

ohľadu na to, či sú poškodení spotrebiteľia na území toho členského štátu, kde má sídlo obchodník, alebo v inom členskom štáte.

Je na každom členskom štáte, aby rozhodol,

a) či možno tieto právne prostriedky použiť osobitne alebo spoločne proti viacerým obchodníkom z toho istého hospodárskeho odvetvia

a

b) či tieto právne prostriedky možno použiť proti tvorcovi kódexu, pokiaľ príslušný kódex podporuje nedodržiavanie právnych požiadaviek.

2. Na základe ustanovení uvedených v odseku 1 zveria členské štáty súdom alebo správnym orgánom právomoci, ktoré ich v prípadoch, ktoré považujú za nevyhnutné, a so zreteľom na všetky dotknuté záujmy, najmä verejný záujem, oprávňujú na to, aby:

a) nariadili zastavenie nekalých obchodných praktík alebo začali príslušné konanie na súde, ktorým sa prikáže ich zastavenie,

alebo

b) ak nekalá obchodná praktika nebola doposiaľ vykonaná, ale jej vykonanie bezprostredne hrozí, zakázali takúto praktiku alebo začali príslušné konanie smerujúce k jej zákazu,

a to aj bez dôkazu o skutočnej strate či škode alebo úmyslu, či nedbanlivosti na strane obchodníka.

Členské štáty ďalej stanovujú, že opatrenia uvedené v prvom pododseku môžu byť prijaté v skrátenom konaní ako:

— predbežné opatrenia

alebo

— konečné opatrenia,

pričom každý členský štát sám rozhodne, ktorú z týchto dvoch možností zvolí.

Okrem toho členské štáty môžu preniesť na súdy alebo správne orgány právomoci, ktoré ich oprávňujú, aby na účely odstránenia pretrvávajúcich vplyvov nekalých obchodných praktík, ktorých zastavenie bolo nariadené konečným rozhodnutím, mohli:

a) vyžadovať zverejnenie tohto rozhodnutia v plnom alebo skrátenom znení a vo forme, ktorú považujú za náležitú;

b) vyžadovať okrem toho zverejnenie opravného vyhlásenia.

3. Správne orgány uvedené v odseku 1 musia:

a) byť vytvorené tak, aby nevznikali pochybnosti o ich nestrannosti;

b) mať pri rozhodovaní o sťažnostiach dostatočné právomoci na to, aby mohli účinne kontrolovať a vynucovať dodržiavanie svojich rozhodnutí;

c) svoje rozhodnutia odôvodňovať.

Ak sú právomoci uvedené v odseku 2 vykonávané výlučne správnym orgánom, musí byť jeho rozhodnutie vždy odôvodnené. V tomto prípade sa musia ďalej prijať ustanovenia o postupoch, prostredníctvom ktorých môže byť predmetom súdneho preskúmania nesprávny alebo neodôvodnený výkon právomocí správnym orgánom, alebo nesprávne či neodôvodnené zanedbanie výkonu uvedených právomocí.

Článok 12

Súdy a správne orgány: zdôvodnenie tvrdení

Členské štáty prenesú na súdy alebo správne orgány právomoci, ktoré ich v občianskom súdnom konaní alebo správnom konaní uvedenom v článku 11 oprávňujú:

a) vyžadovať od obchodníka, aby preukázal správnosť skutkových tvrdení vo vzťahu k obchodnej praktike, ak sa taká požiadavka javí so zreteľom na oprávnený záujem obchodníka a iného účastníka konania ako primeraná vzhľadom na okolnosti daného prípadu,

a

b) považovať skutkové tvrdenia za nesprávne, pokiaľ nie je predložený dôkaz v súlade s písmenom a) alebo ak súd alebo správny orgán považuje tento dôkaz za nedostatočný.

Článok 13

Sankcie

Členské štáty stanovujú sankcie za porušenie vnútroštátnych predpisov prijatých na základe tejto smernice a prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie ich vynútiteľnosti. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrazujúce.

Článok 14

Zmeny a doplnenia smernice 84/450/EHS

Smernica 84/450/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Účelom tejto smernice je chrániť obchodníkov proti klamlivej reklame a jej nekalým následkom a ustanoviť podmienky, za ktorých je porovnávací reklama povolená.“

2. V článku 2:

— Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. ‚obchodník‘ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, remeselnej podnikateľskej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení obchodníka.“

— Vkladá nový odsek:

„4. ‚tvorca kódexu‘ je akýkoľvek subjekt, vrátane obchodníka alebo skupiny obchodníkov, ktorý je zodpovedný za vytvorenie a revíziu kódexu správania a/alebo za sledovanie dodržiavania tohto kódexu tými, ktorí sa zaviazali ho dodržiavať.“

3. Článok 3a sa nahrádza takto:

„Článok 3a

1. Porovnávacia reklama, pokiaľ ide o porovnávanie, je povolená, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) nie je klamlivá v zmysle článku 2 ods. 2, článku 3 a článku 7 ods. 1 tejto smernice alebo článkov 6 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (*);
- b) porovnáva tovary alebo služby, ktoré uspokojujú rovnaké potreby alebo sú určené na ten istý účel;
- c) objektívne porovnáva jednu alebo viac podstatných, dôležitých, overiteľných a reprezentatívnych vlastností týchto tovarov a služieb, ktoré môžu zahŕňať cenu;
- d) nediskredituje ani neočierňuje ochranné známky, obchodné mená, ďalšie rozlišovacie znaky, tovary, služby, činnosti alebo okolnosti účastníka hospodárskej súťaže;
- e) pre produkty s označením pôvodu sa vzťahuje v každom prípade na produkty s rovnakým označením;
- f) nevyužíva nečestnú výhodu dobrého mena ochrannej známky, obchodného mena alebo iných rozlišujúcich znakov účastníka hospodárskej súťaže alebo označenie pôvodu konkurenčných produktov;
- g) nepredstavuje tovary alebo služby ako imitácie alebo kópie tovarov alebo služieb označených chránenou ochrannou známkou alebo obchodným menom;
- h) nevyvoláva zámenu medzi obchodníkmi, medzi zadávateľom reklamy a účastníkom hospodárskej súťaže alebo medzi ochrannými známkami, obchodnými menami, inými rozlišujúcimi znakmi, tovarmi alebo službami zadávateľa reklamy a účastníka hospodárskej súťaže.

4. Článok 4 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia existenciu primeraných a účinných prostriedkov, ako bojovať proti klamlivej reklame s cieľom vynútiť dodržiavanie ustanovení o porovnávacíj reklame v záujme obchodníkov a účastníkov hospodárskej súťaže. Tieto prostriedky zahŕňajú ustanovenia právnych predpisov, ktoré umožnia osobám alebo organizáciám, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov oprávnený záujem na boji proti klamlivej reklame alebo regulovaní porovnávacíj reklamy:

- a) podať súdnu žalobu proti takejto reklame

alebo

- b) napadnúť takúto reklamu pred správnym orgánom, ktorý je príslušný rozhodovať o sťažnostiach alebo dať podnet na začatie príslušného súdneho konania.

Je na každom členskom štáte, aby rozhodol o tom, ktorá z týchto možností bude k dispozícii, a či budú súdy alebo správne orgány oprávnené požadovať, aby boli najprv vyčerpané iné dostupné prostriedky na vybavovanie sťažností, vrátane prostriedkov uvedených v článku 5.

Je na každom členskom štáte, aby rozhodol:

- a) či možno tieto právne prostriedky použiť osobitne alebo spoločne proti viacerým obchodníkom z toho istého hospodárskeho odvetvia

a

- b) či tieto právne prostriedky možno použiť proti tvorcovi kódexu, pokiaľ príslušný kódex podporuje nedodržiavanie právnych požiadaviek.“

5. Článok 7 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Táto smernica nebráni členským štátom, aby si zachovali alebo prijali ustanovenia s cieľom zabezpečiť rozsiahlejšiu ochranu obchodníkov a účastníkov hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o klamlivú reklamu.“

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.“

Článok 15

Zmeny a doplnenia smerníc 97/7/ES a 2002/65/ES

1. Článok 9 smernice 97/7/ES sa nahrádza takto:

„Článok 9

Zotrvačný predaj

Vzhľadom na zákaz praktík zotrvačného predaja ustanovený v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (*) prijímú členské štáty opatrenia nevyhnutné na to, aby oslobodili spotrebiteľa od akéhokoľvek protiplnenia v prípadoch nevyžadanej dodávky, pričom absencia odpovede nepredstavuje súhlas.

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.“

2. Článok 9 smernice 2002/65/ES sa nahrádza takto:

„Článok 9

Vzhľadom na zákaz praktík zotrvačného predaja ustanovený v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (*) a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia právnych predpisov členských štátov o konkludentnom predĺžení zmlúv na diaľku, ak tieto právne predpisy umožňujú konkludentné predĺženie, prijímú členské štáty opatrenia na to, aby oslobodili spotrebiteľa od akýchkoľvek povinností v prípade nevyžiadanej dodávok, pričom absencia odpovede nepredstavuje súhlas.

(*) Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.“

Článok 16

Zmeny a doplnenia smernice 98/27/ES a nariadenia (ES) č. 2006/2004

1. V prílohe k smernici 98/27/ES sa bod 1 nahrádza takto:

„1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22)“.

2. V prílohe k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa („nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa“) sa dopĺňa nasledujúci bod (1):

„16. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22)“.

Článok 17

Informovanie

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na informovanie spotrebiteľov o transponovaní tejto smernice do vnútroštátneho práva a tam, kde je to vhodné, podporia obchodníkov a tvorcov kódexu, aby informovali spotrebiteľov o svojich kódexoch správania.

Článok 18

Preskúmanie

1. Komisia do 12. 6. 2011 predloží Európskemu parlamentu a Rade podrobnú správu o uplatňovaní tejto smernice, najmä článku 3 ods. 9 a článku 4 a prílohy I, o priestore pre ďalšiu harmonizáciu a zjednodušenie práva Spoločenstva týkajúceho sa ochrany spotrebiteľa, a so zreteľom na článok 3 ods. 5 o akýchkoľvek opatreniach, ktoré je potrebné prijať na úrovni Spoločenstva na to, aby sa zabezpečilo udržanie primeranej úrovne ochrany spotrebiteľa. Túto správu bude v prípade potreby správať návrh novelizácie tejto smernice alebo iných príslušných častí práva Spoločenstva.

2. Európsky parlament a Rada sa budú usilovať konať, v súlade so zmluvou, do dvoch rokov po predložení akéhokoľvek návrhu Komisie podľa odseku 1.

Článok 19

Transpozícia

Členské štáty prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 12.6.2007. Bezodkladne o tom informujú Komisiu a tiež o akýchkoľvek následných zmenách a doplneniach.

(1) Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

Tieto opatrenia budú platiť do 12.12.2007. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

Článok 20

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po dni jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 21

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 11. mája 2005

Za Európsky parlament
predseda
J. P. BORELL FONTELLES

Za Radu
predseda
N. SCHMIT

PRÍLOHA I

**OBCHODNÉ PRAKTIKY, KTORÉ SA ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ POVAŽUJÚ
ZA NEKALÉ**

Klamlivé obchodné praktiky

1. Tvrdenie obchodníka, že sa zaviazal dodržiavať kódex správania, pričom tomu tak nie je.
2. Zobrazenie známky dôveryhodnosti, známky kvality alebo ich ekvivalentu bez získania potrebného povolenia.
3. Tvrdenie, že kódex správania je schválený orgánom verejnej moci alebo iným orgánom, pričom tomu tak nie je.
4. Tvrdenie, že obchodník (vrátane jeho obchodných praktík) alebo produkt bol schválený, potvrdený alebo povolený orgánom verejnej moci alebo súkromným subjektom, pričom tomu tak nie je, alebo takéto tvrdenie bez toho, že by produkt spĺňal podmienky schválenia, potvrdenia alebo povolenia.
5. Výzva na kúpu produktov za stanovenú cenu bez toho, že by obchodník zverejnil akékoľvek rozumné dôvody, pre ktoré môže predpokladať, že nebude schopný dodať tieto produkty alebo rovnocenné produkty, alebo zariadiť, aby dodávku uskutočnil iný obchodník, za túto cenu, v čase a v množstve, ktoré sú rozumné vzhľadom na produkt, rozsah reklamy produktu a ponúknutú cenu (vábíva reklama).
6. Výzva na kúpu produktov za stanovenú cenu a následné:
 - a) odmietnutie ukázať tovar z reklamy spotrebiteľom

alebo
 - b) odmietnutie prevziať objednávky na tento tovar alebo jeho dodanie v rozumnom čase,

alebo
 - c) predvedenie jeho chybné vzorky

s úmyslom podporiť predaj iného produktu (reklama typu nalákať a zmeniť).
7. Nepravdivé vyhlásenie, že produkt bude k dispozícii iba veľmi obmedzený čas alebo že bude k dispozícii za špecifických podmienok iba veľmi obmedzený čas, s cieľom vyvolať okamžité rozhodnutie a znemožniť spotrebiteľom, aby mali dostatočnú príležitosť alebo čas na kvalifikovanú voľbu.
8. Záväzok obchodníka, ktorý komunikoval so spotrebiteľmi pred uskutočnením obchodnej transakcie v jazyku, ktorý nie je úradným jazykom členského štátu, v ktorom má obchodník sídlo, že poskytne spotrebiteľom služby po predaji tovaru, a následné poskytnutie tejto služby iba v inom jazyku bez toho, že by to bolo spotrebiteľovi jasne oznámené pred tým, ako sa zaviazal k obchodnej transakcii.
9. Vyhlásenie alebo iným spôsobom vytvorenie dojmu, že produkt možno legálne predávať, pričom tomu tak nie je.

10. Prezentovanie práv, ktoré spotrebiteľom prislúchajú podľa právnych predpisov, ako charakteristickej črty ponuky obchodníka.
11. Využívanie redakčného priestoru v médiách na podporu produktu, keď obchodník zaplatil za podporu predaja, bez toho, že by to bolo vysvetlené v obsahu alebo obrazom, alebo zvukom jasne identifikovateľné pre spotrebiteľa (skrytá reklama). Toto platí bez toho, aby bola dotknutá smernica 89/552/EHS ⁽¹⁾.
12. Vecne nesprávne tvrdenie o povahe a rozsahu rizika pre osobnú bezpečnosť spotrebiteľa alebo jeho rodiny, ak si spotrebiteľ nekúpi produkt.
13. Propagovanie podobného produktu, ako je produkt vyrobený konkrétnym výrobcom, a to spôsobom, ktorý úmyselne zavádza spotrebiteľa, aby sa domnieval, že produkt vyrobil rovnaký výrobca, aj keď to tak nie je.
14. Vytvorenie, prevádzkovanie alebo podporovanie pyramídovej schémy, v ktorej spotrebiteľ poskytne plnenie za možnosť získať kompenzáciu, ktorá vyplýva hlavne zo zapojenia ďalších spotrebiteľov do tejto schémy, a nie z predaja alebo spotreby produktov.
15. Tvrdenie obchodníka, že sa chystá skončiť svoju činnosť alebo premiestniť svoju prevádzkareň, pričom tomu tak nie je.
16. Tvrdenie, že produkty sú schopné uľahčiť výhru v hazardných hrách.
17. Nepravdivé tvrdenie, že produkt je schopný liečiť choroby, dysfunkcie alebo postihnutia.
18. Poskytnutie vecne nesprávnej informácie o podmienkach na trhu alebo o možnosti nájsť produkt s úmyslom donútiť spotrebiteľa, aby získal produkt za menej výhodných podmienok, ako sú normálne podmienky na trhu.
19. Tvrdenie v obchodnej praxi, že obchodník ponúkne súťaž alebo vypíše cenu bez toho, že by opísané ceny udelil alebo poskytol zodpovedajúcu náhradu.
20. Opísanie produktu ako „gratis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú prax a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie.
21. Zahrnutie do reklamného materiálu faktúry alebo obdobného dokumentu, ktorý požaduje zaplatenie sumy a ktorý vzbudzuje u spotrebiteľa dojem, že si už objednal predávané produkty, pričom tomu tak nie je.
22. Nepravdivé tvrdenie alebo vytvorenie dojmu, že obchodník nekoná v zámere súvisiacom s jeho obchodom, podnikaním, remeslom alebo profesiou, alebo nepravdivé prezentovanie sa ako spotrebiteľ.
23. Vytvorenie falošného dojmu, že servis produktu po jeho predaji je dostupný v členskom štáte inom ako ten, v ktorom sa produkt predáva.

⁽¹⁾ Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, 17.10. 1989, s. 23). Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

Agresívne obchodné praktiky

24. Vytváranie dojmu, že spotrebiteľ nemôže opustiť priestory predtým, ako sa uzatvorí zmluva.
25. Osobné navštevovanie domácnosti spotrebiteľa, ignorujúc žiadosť spotrebiteľa odísť alebo sa nevracáť, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom podľa vnútroštátneho práva na účely vymáhania zmluvného záväzku.
26. Vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom podľa vnútroštátneho práva na účely vymáhania zmluvného záväzku. Toto platí bez toho, aby bol dotknutý článok 10 smernice 97/7/ES a smernice 95/46/ES ⁽¹⁾ a 2002/58/ES.
27. Žiadanie od spotrebiteľa, ktorý si chce uplatniť nárok z poistnej zmluvy, aby predložil dokumenty, ktoré nie je možné rozumne považovať za relevantné pri určení platnosti nároku, alebo systematicky neodpovedať na naliehavú korešpondenciu s cieľom odradiť spotrebiteľa od výkonu jeho zmluvných práv.
28. Zahŕnutie priameho nabádania pre deti do reklamy, aby si kúpili alebo aby presvedčili svojich rodičov alebo iných dospelých, aby im kúpili propagované produkty. Toto ustanovenie nemá vplyv na článok 16 smernice 89/552/EHS o televíznom vysielaní.
29. Žiadanie spotrebiteľa, aby vykonal okamžité alebo odložené platby za produkty dodané obchodníkom alebo aby ich vrátil alebo uschoval, pričom si ich spotrebiteľ neobjednal, okrem prípadu, že tento produkt je náhradným tovarom dodaným v súlade s článkom 7 ods. 3 smernice 97/7/ES (zotrvačný predaj).
30. Výslovné informovanie spotrebiteľa, že ak si nekúpi tovar alebo službu, bude ohrozené zamestnanie alebo živobytie obchodníka.
31. Vytváranie falošného dojmu, že spotrebiteľ už vyhral, vyhrá, alebo potom, čo niečo urobí, vyhrá cenu alebo získa iný rovnocenný prospech, keď v skutočnosti:
 - neexistuje cena alebo iný rovnocenný prospech,
 - alebo
 - akákoľvek činnosť smerujúca k získaniu ceny alebo iného rovnocenného prospechu je podmienená tým, že spotrebiteľ uhradí hotovosť alebo si spôsobí náklady.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31). Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

PRÍLOHA II

**USTANOVENIA PRÁVA SPOLOČENSTVA, KTORÉ USTANOVUJÚ PRAVIDLÁ
REKLAMY A OBCHODNÝCH KOMUNIKÁCIÍ**

Články 4 a 5 smernice 97/7/ES

Článok 3 smernice Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb ⁽¹⁾

Článok 3 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/47/ES z 26. októbra 1994 týkajúcej sa ochrany kupujúcich v súvislosti s niektorými prvkami zmlúv o kúpe práva na časovo vymedzené užívanie nehnuteľností ⁽²⁾

Článok 3 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi ⁽³⁾

Články 86 až 100 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákoník Spoločenstva o humánných liekoch ⁽⁴⁾

Články 5 a 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) ⁽⁵⁾

Článok 1 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 87/102/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na spotrebiteľský úver ⁽⁶⁾

Články 3 a 4 smernice 2002/65/ES

Článok 1 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/107/ES z 21. januára 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 85/611/EHS o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) s cieľom upraviť správčovské spoločnosti a zjednodušené prospekty ⁽⁷⁾

Články 12 a 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/92/ES z 9. decembra 2002 o sprostredkovaní poistenia ⁽⁸⁾

Článok 36 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 280, 29.10.1994, s. 83.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 80, 18.3.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2004/27/ES (Ú. v. EÚ L 136, 30.4.2004, s. 34).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 101, 1.4.1998, s. 17.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 41, 13.2.2002, s. 20.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1. Smernica zmenená a doplnená smernicou Rady 2004/66/ES (Ú. v. EÚ L 168, 1.5.2004, s. 35).

Článok 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi ⁽¹⁾

Články 31 a 43 smernice Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia ⁽²⁾ (tretia smernica o neživotnom poistení)

Články 5, 7 a 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES zo 4. novembra 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie ⁽³⁾

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES (Ú. v. EÚ L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 64.